

Samuel Beckett

Godot-ra várva

színmű két felvonásban

Fordította: Kolozsvári Grandpierre Emil

SZEMÉLYEK

ESTRAGON

VLADIMIR

LUCKY

POZZO

FIÚ

ELSŐ FELVONÁS

Országút, mellette fa. Este.

Estragon a földön ül, s azon igyekszik, hogy a cipőjét levegye. Két kézzel dolgozik, lihegve. Kimerül, abbahagyja, zihálva pihen, újra kezdi. A játék ismétlődik.

Megjelenik Vladimir

ESTRAGON

(megint abbahagyja) Hiába, nem megy.

VLADIMIR

(szétvetett lábbal, apró, merev léptekkel közeledik) Magam is azt hiszem. *(Megáll, mozdulatlanul)* Sokáig nem tudtam beletörődni a gondolatba, légy észnél, Vladimir, mondtam, még nem próbáltál meg mindent. Én előlről kezdtem a küzdelmet. *(Eltűnődik, a küzdelemre gondol. Estragonhoz)* Szóval újra itt vagy!

ESTRAGON

Azt hiszed?

VLADIMIR

Örülök, hogy újra látlak. Már azt hittem, örökre elmentél.

ESTRAGON

Én is.

VLADIMIR

Mivel ünnepeljük meg a találkozásunkat? *(Gondolkodik)* Állj fel, hadd öleljelek meg! *(Kezét nyújtja Estragonnak)*

ESTRAGON

(ingerülten) Majd később! Majd később!

Csend

VLADIMIR

(megbántva, hidegen) Megtudhatnám, hogy uraságod hol töltötte az éjszakát?

ESTRAGON

Az árokban.

VLADIMIR

(meglepetten) Árokban? És hol?

ESTRAGON

(nem mutatja) Valahol arra.

VLADIMIR

És nem vertek meg?

ESTRAGON

Megvertek... De nem nagyon.

VLADIMIR

Ugyanazok?

ESTRAGON

Hogy ugyanazok-e? Nem tudom.

Csend

VLADIMIR

Ha jól meggondolom... ezt kérdelem magamtól... azóta... nélkülem... mi?... *(Határozottan)*

Kétségtelenül már csak egy rakás csont volnál.

ESTRAGON

(felszisszen) No és aztán?

VLADIMIR

(gondterhelten) Sok ez egy embernek. *(Szünet. Majd élénken)* Másrészt mi haszna - kérdelem én - most elcsüggedni? Régebben kellett volna erre gondolni, egy örökkévalósággal ezelőtt, 1900 körül.

ESTRAGON

Elég volt! Segítsd lehúzni ezt a vacakot a lábamról!

VLADIMIR

Kéz a kézben leugrottunk volna az Eiffel-toronyról, az elsők közt. Akkor még voltunk valakik. Most már késő. Föl se engednének.

Estragon vadul birkózik a cipőjével

Mit csinálsz?

ESTRAGON

Lehúzom a cipőmet. Veled sose történt ilyesmi?

VLADIMIR

Mióta ismétlem neked, hogy a cipőt mindennap le kell húzni. Ha volna eszed, hallgatnál rám.

ESTRAGON

(gyöngye hangon) Segíts!

VLADIMIR

Fáj?

ESTRAGON

Hogy fáj?! Azt kérdi, hogy fáj-e!

VLADIMIR

(hevesen) Mert a világon senki sem szenved, csak te! Én nem számítok. Kíváncsi volnék, mit tennél az én helyemben. És mit mondanál.

ESTRAGON

Neked is fáj valami?

VLADIMIR

Hogy fáj-e? Azt kérdi, hogy fáj-e!

ESTRAGON

(kimeresztli a mutatóujját) Ettől azért begombolkozhatnál.

VLADIMIR

(lehajol) Csakugyan. *(Begombolja a nadrágját)* Az apró dolgokban kerülni kell a hanyagságot.

ESTRAGON

Mit felelek? Te mindig az utolsó pillanatig vársz.

VLADIMIR

(tűnődően) Az utolsó pillanat... *(Elrévedően)* Sokára lesz, de jó lesz. Ki is mondta ezt?

ESTRAGON

Nem akarsz segíteni?

VLADIMIR

Néha azt hiszem, hogy mégiscsak bekövetkezik. Ilyenkor nagyon furcsán érzem magam. *(Leveszi a kalapját, belenéz, belülről végigsimítja, megrázza, visszateszi a fejére)* Hogy is mondjam? Egyfelől a megkönnyebbülés, másfelől... *(Keresi a szót)* a rémület. *(Nyomatékosan)* a RÉ-MÜ-LET. *(Ismét leveszi a kalapját, belenéz)* Nohát! *(Rácsap, hogy ami benne van, kiessen, ismét beletekint, visszateszi a fejére)* Végére...

Estragonnak óriási erőfeszítéssel sikerült lehúznia a cipőjét. Belenéz, belenyúl, megfordítja, megrázza, körüttekint a földön, nem hullott-e ki belőle valami, nem talál semmit, ismét a cipője után nyúl, a tekintete bizonytalan

No?

ESTRAGON

Semmi.

VLADIMIR

Hadd lám!

ESTRAGON

Nincs mit nézni rajta.

VLADIMIR

Próbáld meg ismét felhúzni!

ESTRAGON

(miután a lábát megvizsgálta) Hagyom, hadd szellőzzék egy kicsit.

VLADIMIR

Ilyen az ember. A cipőt hibáztatja, holott a lába a hibás. *(Megint leveszi a kalapját, belenéz, belenyúl, megrázza, rácsap, belefúj, visszateszi a fejére)* Ez most már kezd nyugtalanító lenni.

Csend. Estragon a lábujjait mozgatja, hogy a levegő jobban járjon közöttük

Az egyik lator üdvözült.

Szünet

Nem rossz százalék.

Szünet

Gogó...

ESTRAGON

Mi az?

VLADIMIR

Mi lenne, ha bűnbánatot tartanánk?

ESTRAGON

Mit bánjunk meg?

VLADIMIR

Mit is... *(Keresi a szót)* Ne részletezzük!

ESTRAGON

Azt, hogy megszülettünk?

Vladimir egészséges kacagásban tör ki, de rögtön el is nyomja, kezét az ágyékához szorítja, arca eltorzul

VLADIMIR

Már kacagni sem merünk.

ESTRAGON

Ettől is megfosztottak.

VLADIMIR

Csak a mosolygás maradt meg. *(Arcán óriási mosoly nyílik, megmerevedik, egy ideig tart, majd hirtelen megszűnik)* Csakhogy ez nem ugyanaz. Végére is...

Szünet

Gogó...

ESTRAGON

(ingerülten) Mit akarsz?

VLADIMIR

Olvastad a bibliát?

ESTRAGON

A bibliát?... *(Utánagondol)* Belelapoztam, ha jól emlékszem.

VLADIMIR

(meglepetten) Abban az istentelen iskolában?

ESTRAGON

Honnan tudhatnám, hogy az az iskola istenes volt-e vagy istentelen?

VLADIMIR

A sitiben olvashattad.

ESTRAGON

Lehet. A Szentföld térképére emlékszem. Színes térkép volt, nagyon szép. A Holt-tengert halványkékre festették. Csak ránéztem, elfogott a szomjúság. Elhatároztam, hogy a mézesheteket ott töltöm. Úszunk, és boldogok leszünk.

VLADIMIR

Úgy látszik, valamikor költő voltál.

ESTRAGON

Az hát. *(A rongyaira mutat)* Kitalálhattad volna.

Csend

VLADIMIR

Mit is mondtam?... A lábad hogy van?

ESTRAGON

Dagad.

VLADIMIR

Igen, igen, tudom, a latrokról beszéltem. Emlékszel?

ESTRAGON

Nem.

VLADIMIR

Akarod, hogy elmondjam?

ESTRAGON

Nem.

VLADIMIR

Gyorsabban múlik az idő.

Szünet

Azt a két tolvajt a Megváltóval együtt feszítették keresztre.

ESTRAGON

Kicsodával?

VLADIMIR

A Megváltóval, két tolvajt. Azt beszélik, hogy az egyik megmenekült, a másik viszont...
(*Keresi a megmenekült ellentétét*) elkárhozott.

ESTRAGON

Mitől menekült meg?

VLADIMIR

A pokoltól.

ESTRAGON

No, én megyek. (*Nem mozdul*)

VLADIMIR

És mégis...

Szünet

Hogy lehet az... Remélem, nem untatlak!

ESTRAGON

Nem figyelek oda.

VLADIMIR

Hogy lehet az, hogy a négy evangélista közül csak egy beszéli el így a történetet? Holott mind a négyen jelen voltak - vagyis a közelben. És mégis csak egy tud a latorról, aki üdvözült.

Szünet

No de Gogó, néha azért vissza kell ütni a labdát.

ESTRAGON

Figyelek.

VLADIMIR

Csak egy a négy közül. A másik háromból kettő sem tud az egész ügyről, a harmadik pedig azt állítja, hogy azok ketten alaposan lehordták.

ESTRAGON

Kik?

VLADIMIR

Micsoda?

ESTRAGON

Egy szót sem értek...

Szünet

Kit hordtak le?

VLADIMIR

A Megváltót.

ESTRAGON

Miért?

VLADIMIR

Mert nem akarta megmenteni őket.

ESTRAGON

A pokoltól?

VLADIMIR

Ugyan... A haláltól.

ESTRAGON

No és aztán?

VLADIMIR

Feltehetően mind a ketten elkárhoztak.

ESTRAGON

És azután?

VLADIMIR

De az evangélista azt mondja, hogy az egyik lator üdvözült.

ESTRAGON

No és? Nem egyezik a véleményük, ennyi az egész.

VLADIMIR

De mind a négyen ott voltak. És csak az egyik beszél üdvözült latorról. Miért higgyünk inkább neki, mint a többieknek?

ESTRAGON

Ki hisz neki?

VLADIMIR

Mindenki. Csak ez a változat ismeretes.

ESTRAGON

Az emberek hülyék. *(Kinlódva felemelkedik, sántikálva a bal oldali díszlethez megy, a távolba néz, kezét ernyőként szeme elé tartja, megfordul, átmegy a jobb oldali díszlethez, a távolba néz. Vladimir követi a tekintetével, aztán felemeli a cipőt, belenéz, és sietve elereszti)*

VLADIMIR

Fujj! *(Kiköp)*

Estragon visszamegy a színpad közepéig, s a hátteret nézi

ESTRAGON

Gyönyörű vidék. *(Megfordul, a színpad széléig megy, s a közönségre tekint)* Mosolygó táj. *(Vladimirhoz fordul)* Menjünk innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze.

Szünet

Bizonyos vagy benne, hogy itt van?

VLADIMIR

Micsoda?

ESTRAGON

Az a hely, ahol várakoznunk kell.

VLADIMIR

Azt mondta, a fa előtt várjuk. *(Szemügyre veszi a fát)* Látsz más fát is?

ESTRAGON

Milyen fa ez?

VLADIMIR

Azt hiszem, szomorúfűz.

ESTRAGON

És miért nincs levele?

VLADIMIR

Kiszáradt.

ESTRAGON

Vége a szomorúságnak.

VLADIMIR

Ha csak nem az évszak az oka.

ESTRAGON

Szerintem ez inkább cserje.

VLADIMIR

Bokor.

ESTRAGON

Cserje.

VLADIMIR

Bo... *(Meggondolja)* Csak nem arra célzol, hogy rossz helyen várakozunk?

ESTRAGON

Már itt kellene lennie.

VLADIMIR

Nem mondta biztosra, hogy jön.

ESTRAGON

És ha nem jön?

VLADIMIR

Akkor holnap megint eljövünk.

ESTRAGON

És holnapután is.

VLADIMIR

Esetleg.

ESTRAGON

És így tovább.

VLADIMIR

Azaz, hogy...

ESTRAGON

Amíg el nem jön.

VLADIMIR

Könyörtelen vagy.

ESTRAGON

Tegnap is itt voltunk.

VLADIMIR

Ah, dehogy, becsapod magad.

ESTRAGON

Mit is csináltunk tegnap?

VLADIMIR

Hogy tegnap mit csináltunk?

ESTRAGON

Igen, mit?

VLADIMIR

Hát... *(Megsértődik)* Kétkedni, aztán tudsz.

ESTRAGON

Miért? Szerintem tegnap is itt voltunk.

VLADIMIR

(körbehordozza a tekintetét) A környék ismerős?

ESTRAGON

Azt nem állítom.

VLADIMIR

És akkor?

ESTRAGON

Ettől még...

VLADIMIR

No de mégis... ez a fa... *(A közönség felé fordul)* s ez a tőzegláp.

ESTRAGON

Bizonyos vagy benne, hogy ma estére mondta?

VLADIMIR

Mit?

ESTRAGON

Hogy várjuk.

VLADIMIR

Szombatot mondott.

Szünet

Úgy rémlik.

ESTRAGON

Meló után.

VLADIMIR

Feljegyeztem valahová. *(Kotorászik mindenféle mocsokkal dagadtra tömött zsebeiben)*

ESTRAGON

És melyik szombatot mondta? És szombat van-e ma? Nem inkább vasárnap? Vagy hétfő? Vagy péntek?

VLADIMIR

(izgatottan néz körül, mintha a tájban felfedezhetné az időpontot) Nem! Lehetetlen!

ESTRAGON

Vagy csütörtök.

VLADIMIR

Mit tegyünk?

ESTRAGON

Ha tegnap hiába jött el, ma semmi esetre se fog jönni.

VLADIMIR

De hiszen te azt állítod, hogy tegnap este itt voltunk.

ESTRAGON

Én is tévedhetek.

Szünet

Hallgassunk egy kicsit. Jó?

VLADIMIR

(erőtlenül) Nem bánom.

Estragon a földre ül. Vladimir izgatottan jár fel és alá a színpadon, időnként a látóbatárt kémleli. Estragont elnyomja az álom. Vladimir megáll Estragon előtt

Gogó...

Csend

Gogó...

Csend

GOGÓ!

ESTRAGON

(hirtelen felriad; ráeszmél helyzete borzalmisságára) Aludtam. *(Szemrehányóan)* Miért nem hagysz soha aludni?

VLADIMIR

Nagyon egyedül éreztem magam.

ESTRAGON

Álmodtam.

VLADIMIR

Ne mondd el!

ESTRAGON

Azt álmodtam, hogy...

VLADIMIR

Ne mondd el!

ESTRAGON

(mintegy a világegyetemre céloz) Az elég neked?

Csend

Nem vagy kedves, Didi. Kinek beszéljem el a magam lidércnyomásait, ha nem neked?

VLADIMIR

Tartsd meg őket magadnak! Tudod, hogy nem bírom az ilyesmit.

ESTRAGON

(hidegen) Vannak pillanatok, mikor arra gondolok, hogy okosabb volna, ha elválnánk egymástól.

VLADIMIR

Nem jutnál messzire.

ESTRAGON

Ez aztán valóban nagyon kellemetlen volna.

Csend

Nem igaz, Didi? Nagyon kellemetlen volna.

Szünet

Tekintettel az út szépségére.

Szünet

És az útitársak jóságára. *(Szünet. Hízolgón)* Nem igaz, Didi?

VLADIMIR

Nyugalom.

ESTRAGON

(kéjesen) Nyugalom... Nyugalom... *(Elrédve)* Az angolok ezt úgy mondanák: nyugalom, nyugalom. A gyerekek bájosak.

Szünet

Ismered annak az angolnak a történetét, aki kuplerájba ment?

VLADIMIR

Ismerem.

ESTRAGON

Mondd el!

VLADIMIR

Nem mondom.

ESTRAGON

Egy részeg angol beállít a kuplerájba. A kuplerájosné megkérdi tőle, milyen nőt akar, szőkét, barnát, vöröset? Folytasd!

VLADIMIR

Elég volt. *(Kimegy)*

Estragon fölkel, egészen a színpad oldaláig követi, s olyanszerű mozdulatot végez, mint az ökölvívók küzdelmét követő szurkolók. Vladimir visszatér, elhalad Estragon előtt, átvág a színen, a padlóra néz. Estragon néhány lépést tesz feléje, megáll

ESTRAGON

(szelíden) Akartál valamit mondani?

Vladimir nem válaszol. Estragon előre lép

Valamit közölni akartál velem? *(Csend. Megint előre lép)* Mondd, Didi...

VLADIMIR

(meg sem fordul) Nincs semmi mondanivalóm.

ESTRAGON

(előbbre lép) Megharagudtál? *(Csend. Újabb lépés előre)* Bocsáss meg! *(Csend. Lépés előre. Megérinti Vladimir vállát)* Ide hallgass, Didi!

Csend

Add a kezed!

Vladimir megfordul

Ölelj meg!

Vladimir megmerevedik

Hagyd, hogy megöleljelek!

Vladimir elérzékenyül. Összeölelkeznek. Estragon hátrahőköl

Fokhagymaszagod van.

VLADIMIR

A vesémet gyógyítom fokhagymával.

Csend. Estragon figyelmesen vizsgálja a fát

Most mit csinálunk?

ESTRAGON

Várunk.

VLADIMIR

Igen, igen, de várás közben mit csinálunk?

ESTRAGON

Kössük fel magunkat?

VLADIMIR

Legalább feláll.

ESTRAGON

(izgatottan) Feláll?

VLADIMIR

Meg ami azután következik. Ahova hull, ott nadragulya nő. Ezért sír a nadragulya, ha kitépik a földből. Ugye, nem tudad?

ESTRAGON

Akasszuk fel magunkat most rögtön!

VLADIMIR

Egy ágra?

Közelebb lépnek a fához, vizsgálgatják.

Nem bízom a sikerben.

ESTRAGON

Attól még megpróbálhatjuk.

VLADIMIR

Rajta!

ESTRAGON

Majd utánad.

VLADIMIR

Nem, előbb te.

ESTRAGON

Miért én?

VLADIMIR

Mert könnyebb vagy nálam.

ESTRAGON

Épp azért te.

VLADIMIR

Nem értem.

ESTRAGON

Gondolkozz egy kicsit, hadd lám!

VLADIMIR

(gondolkozik, majd végül) Nem értem.

ESTRAGON

Megmagyarázom. *(Töpreng)* Az ág... a faág... *(Dühösen)* Miért nem próbálsz megérteni?

VLADIMIR

Minden bizalmam benned van.

ESTRAGON

(erőlködve) Gogó könnyű - az ág nem törik el - Gogó meghal. Didi nehéz - az ág eltörik - Didi egyedül.

Csend

Viszont, ha... *(Keresi a megfelelő kifejezést)*

VLADIMIR

Erre nem gondoltam.

ESTRAGON

(miután megtalálta, amit keresett) Aki többre képes, az kevesebbre is képes.

VLADIMIR

De vajon súlyosabb vagyok-e nálad?

ESTRAGON

Te mondtad. Én nem tudom. A valószínűség egy az egyhez. Vagy majdnem.

VLADIMIR

Ezek szerint mihez fogjunk?

ESTRAGON

Ne csináljunk semmit. Az a legokosabb.

VLADIMIR

Várjunk, hadd lám, mit mond.

ESTRAGON

Ki?

VLADIMIR

Godot.

ESTRAGON

Aha!

VLADIMIR

Először lássuk, miről van szó.

ESTRAGON

Másfelől az csak jó, ha az ember addig veri a vasat, amíg még meleg.

VLADIMIR

Kíváncsi vagyok, mit mond. Az még nem kötelez bennünket semmire.

ESTRAGON

Tulajdonképpen mit kértünk tőle?

VLADIMIR

Nem voltál ott?

ESTRAGON

Nem figyeltem oda.

VLADIMIR

Nos hát... Tulajdonképpen semmi határozottat.

ESTRAGON

Kérelemmel járultunk elébe.

VLADIMIR

Úgy van.

ESTRAGON

Bizonytalan felterjesztéssel.

VLADIMIR

Így is mondhatjuk.

ESTRAGON

És mit válaszolt?

VLADIMIR

Hogy majd meglátja.

ESTRAGON

Azaz nem ígérhet semmit.

VLADIMIR

Mert meg kell hánynia-vetnie az ügyet.

ESTRAGON

Pihent aggyal.

VLADIMIR

Megbeszélni a családjával.

ESTRAGON

A barátaival.

VLADIMIR

Az ügynökeivel.

ESTRAGON

Az üzlettársaival.

VLADIMIR

Betekint az üzleti könyveibe.

ESTRAGON

A csekkszámlájába.

VLADIMIR

S csak akkor nyilatkozhat.

ESTRAGON

Ez így van rendjén.

VLADIMIR

No, ugye?

ESTRAGON

Szerintem.

VLADIMIR

Szerintem is.

Szünet

ESTRAGON

(nyugtalanul) És nekünk?

VLADIMIR

Tessék?

ESTRAGON

Kérdem, hogy nekünk?

VLADIMIR

Nem értem.

ESTRAGON

Nekünk mi a szerepünk az egészben?

VLADIMIR

A szerepünk?

ESTRAGON

Ne siesd el a választ!

VLADIMIR

A szerepünk? A kérvényezőé.

ESTRAGON

Hát itt tartunk?

VLADIMIR

Uraságod talán érvényesíteni akarja a jogait?

ESTRAGON

Nincsenek többé jogaink?

Vladimir kacag s éppoly hirtelen hagyja abba, mint előző alkalommal. Ugyanaz a játék, de nem mosolyog

VLADIMIR

Ha szabad volna, most kacagnék.

ESTRAGON

Elvesztettük a jogainkat?

VLADIMIR

(élesen) Elbaltáztuk a jogainkat.

Csend. Mozdulatlanul állnak, rogyant térddel, lelógó karral, mellükre ejtett állal

ESTRAGON

(félénken) Ugye nem vagyunk hozzákötve?

Szünet

Hallod?

VLADIMIR

(felemeli a karját) Figyelj!

Groteszkül megmeredve figyelnek

ESTRAGON

Semmit sem hallok.

VLADIMIR

Psszt!

Figyelnek. Estragon elveszíti egyensúlyát, kis híján elesik. Vladimir karjába kapaszkodik, ez utóbbi megtántorodik. Görnyedten összetapadva figyelnek, egymás szemébe nézve

Én sem hallok semmit.

Megkönnyebbült sóhajtások. A feszültség enged. Eltávolodnak egymástól

ESTRAGON

Megijesztettél.

VLADIMIR

Azt hittem, ő az.

ESTRAGON

Ki?

VLADIMIR

Godot.

ESTRAGON

Ugyan. A szél a nádasban.

VLADIMIR

Esküdni mertem volna, hogy ő kiáltott.

ESTRAGON

Miért kiáltott volna.

VLADIMIR

A lovát szólította.

Csend

ESTRAGON

Menjünk innét.

VLADIMIR

Hová?

Szünet

Meglehet, hogy ma este nála alszunk, teli hassal, a száraz, meleg szalmán. Ez csak megéri a várakozást? Nem igaz?

ESTRAGON

Egész éjjel várakozzunk?

VLADIMIR

Még nappal van.

Csend

ESTRAGON

Éhes vagyok.

VLADIMIR

Akarsz egy sárgarépat?

ESTRAGON

Más nincs?

VLADIMIR

Fehérrépám is van.

ESTRAGON

Adj egy sárgarépat!

Vladimir a zsebeibe túr, kivesz egy fehérrépat, s odaadja Estragonnak

Köszönöm. (Beleharap; siránkozó hangon) Ez fehérrépa.

VLADIMIR

Ezer bocsánat! Meg mertem volna esküdni rá, hogy sárgarépa. *(Ismét a zsebeiben turkál, de nem talál mást, mint fehérrépat)* Csak fehérrépa. *(Tovább kutat)* Te etted meg az utolsót. *(Tovább keres)* Nézd csak, mégis találtam egyet. *(Végül talál egy sárgarépat, s odaadja Estragonnak)* Parancsolj, barátom!

Estragon a kabátujjához dörzsöli, és hozzálát

A fehérrépat add vissza.

Estragon visszaadja

Lassan edd, több nincs!

ESTRAGON

(evés közben) Kérdeztem tőled valamit.

VLADIMIR

Csakugyan?

ESTRAGON

Válaszoltál már?

VLADIMIR

Jó a sárgarépa?

ESTRAGON

Édes.

VLADIMIR

Remek! Remek!

Szünet

Mit is akartál tudni?

ESTRAGON

Már nem emlékszem. *(Rágcsálás közben)* S ez bosszantó. *(Szakértői szemmel vizsgálja a sárgarépat, ujjai között megforgatja a levegőben)* Pompás sárgarépa. *(Eltűnődve szopogatja a végét)* Várj csak, mindjárt eszembe jut! *(Leharap belőle egy falásnyit)*

VLADIMIR

Tehát?

ESTRAGON

(teli szájjal, szórakozottan) Ugye, nem vagyunk hozzákötve?

VLADIMIR

Egy szót sem értek.

ESTRAGON

(rág, nyel) Azt kérdem, hozzá vagyunk-e kötve.

VLADIMIR

Kötve?

ESTRAGON

Kötve.

VLADIMIR

Hogyhogy kötve?

ESTRAGON

Egész testünkkel.

VLADIMIR

Kihez? Ki kötött meg?

ESTRAGON

A te pacákodhoz.

VLADIMIR

Godot-hoz? Godot-hoz vagyunk kötve? Micsoda gondolat! Hát erről szó sincs!

Szünet

Azaz, hogy még nem.

ESTRAGON

Godot-nak hívják?

VLADIMIR

Azt hiszem.

ESTRAGON

Furcsa! *(A levelénél fogva felemeli a sárgarépa maradékát, megforgatja a szeme előtt)*
Furcsa, minél tovább csinálja az ember, annál kevésbé jó.

VLADIMIR

Nálam fordítva van.

ESTRAGON

Vagyis?

VLADIMIR

Én lassan kapok hozzá kedvet.

ESTRAGON

(miután hosszan tűnődött) Ez volna a fordítottja?

VLADIMIR

Vérmérséklet dolga.

ESTRAGON

Jellem dolga.

VLADIMIR

Semmit sem lehet tenni.

ESTRAGON

Hiába lázong az ember.

VLADIMIR

Mindenki olyan marad, amilyen.

ESTRAGON

A bőrünkben nem bújhatunk ki.

VLADIMIR

Mert az alap nem változik.

ESTRAGON

Bele kell nyugodni. *(A sárgarépa maradványát Vladimirnek kínálja)* Megegyed?

Iszonyú kiáltás hangzik fel, közvetlen közelben. Estragon kiejti kezéből a sárgarépát. Megmerednek, majd a díszlethez rohannak. Estragon félúton megáll, visszafordul, felkapja a sárgarépa maradványát, zsebébe dugja, Vladimir után indul - amaz vár reá -, ismét megáll, ismét visszafordul, felkapja a cipőjét, s futva Vladimirhoz megy. Nyakukba húzott fejjel, egymásba karolva, mintegy háttal a veszedelemnek - várakoznak.

Színre lép Pozzo és Lucky. Az utóbbinak kötél van a nyakán, a gazdája ennek segítségével irányítja, a póráz hosszú, úgyhogy mire Lucky a szín közepére ér, Pozzo akkor tűnik elő a díszlet mögül. Lucky súlyos utazótáskát cipel, összehajtható széket, kosarat élelemmel, s a karján köpenyt; Pozzo kezében ostor

POZZO

(a díszlet mögött) Gyorsabban!

Ostorpattogás. Megjelenik Pozzo. Átvágnak a színen, Lucky elhalad Vladimir és Estragon előtt, s kimegy a színről. Pozzo észreveszi Vladimirt és Estragont - megáll, a kötél megfeszül. Pozzo durván megrántja

Hátra arc!

Zuhanás zaja, Lucky, csomagokkal a vállán, elesett. Vladimir és Estragon nézi, tanács-talanok, szeretnének segíteni rajta; de nem akarnak olyasmibe avatkozni, ami nem tartozik rájuk. Vladimir közelebb megy Luckyhoz, Estragon a kabátja ujjánál fogva visszatartja

VLADIMIR

Engedj el!

ESTRAGON

Maradj nyugton!

POZZO

Vigyázat!

Vladimir és Estragon feléje fordul

Idegenekre veszélyes.

ESTRAGON

(halkan) Ő az?

VLADIMIR

Kicsoda?

ESTRAGON

Ki lenne...

VLADIMIR

Godot?

ESTRAGON

Ő?

POZZO

Bemutatkozom: Pozzo vagyok.

VLADIMIR

Dehogysis ő.

ESTRAGON

Godot-t mondott.

VLADIMIR

Tévedsz.

ESTRAGON

(Pozzóhoz) Uram, ön nem Godot úr?

POZZO

(félelmetes hangon) Pozzo vagyok!

Csend

A nevem nem mond önöknek semmit?

Csend

Kérdem, a nevem nem mond semmit önöknek?

Vladimir és Estragon kérdőn néz össze

ESTRAGON

(úgy tesz, mintha emlékezne) Bozzo... Bozzo...

VLADIMIR

(ugyanúgy) Pozzo...

POZZO

(erélyesen) PPPPOZZO!

ESTRAGON

Ahá, Pozzo... persze... Pozzo...

VLADIMIR

Pozzo vagy Bozzo?

ESTRAGON

Pozzo... Már magam sem tudom.

VLADIMIR

(békülékenyen) Ismertem egy Gozzo családot. Az asszony hímzéssel foglalkozott.

Pozzo fenyegetően közeledik

ESTRAGON

(élénken) Uram, mi nem idevalósiak vagyunk.

POZZO

(megáll) Önök emberszabású lények. *(Felteszi a szemüvegét)* Legalábbis úgy látom. *(Leveszi a szemüvegét)* Ugyanahhoz a fajtához tartoznak, mint én. *(Harsány kacagásban tör ki)* A Pozzo fajtájához! Isten teremtményei önök is!

VLADIMIR

Azazhoggy...

POZZO

(a szavába vág) Ki az a Godot?

ESTRAGON

Godot?

POZZO

Összetévesztett vele.

VLADIMIR

Szó sincs róla, uram, egyetlen pillanatra sem, uram.

POZZO

Ki az?

VLADIMIR

Nos hát, egy... egy ismerősünk.

ESTRAGON

Tulajdonképpen alig ismerjük.

VLADIMIR

Valóban nem nagyon ismerjük... mindamellettt...

ESTRAGON

Ami engem illet, ha találkoznék vele, nem tudnám, hogy ő az.

POZZO

Mégis összetévesztett vele.

ESTRAGON

Vagyis hát... a homály... a kimerültség... a gyöngeség... a várakozás... bevallom... hogy egy pillanatig... azt hittem...

VLADIMIR

Ne hallgasson rá, uram, ne hallgasson rá!

POZZO

Várakozás? Ezek szerint önök vártak rá?

VLADIMIR

Azazhoggy...

POZZO

Itt? Az én birtokomon?

VLADIMIR

Nem akartunk rosszat.

ESTRAGON

A legjobb szándékkal voltunk.

POZZO

Az országút mindenkié.

VLADIMIR

Mi is így gondoltuk.

POZZO

Szégyenletes dolog, de így van.

ESTRAGON

Nem tehetünk semmit ellene.

POZZO

(széles mozdulattal) Ne beszéljünk többet róla. *(Megrántja a pórázt)* Felállni!

Szünet

Ha elesik, mindjárt elalszik. *(Megrántja a kötelet)* Állj fel, disznó!

Zaj, Lucky föláll, s összeszedi a csomagokat

(Megrántja a kötelet) Közelebb!

Lucky hátrálva bejön a színpadra

Állj!

Lucky megáll

Fordulj!

Lucky megfordul!

(Vladimirhoz és Estragonhoz nyájasan) Barátaim, nagyon örvendek, hogy találkoztunk. *(Amazok hitetlenkedő arckifejezése láttán)* De, de, őszintén örülök. *(Megrántja a kötelet)* Közelebb!

Lucky közelebb jön

Állj!

Lucky megáll

(Vladimirhoz és Estragonhoz) Mert hát az idő lassan múlik, ha az ember egyedül utazik... *(Megnézi az óráját)*... egyedül utazik... *(Számítgatja)* hat órán át, igen, hat órán át, anélkül hogy bárki emberfiával találkozna. *(Luckyhoz)* A köpenyt!

Lucky földre teszi a bőröndöt, előrejön, átadja a köpenyt, visszamegy, felveszi a bőröndöt
Fogd!

Pozzo elébe tartja az ostort, Lucky előrejön, s minthogy mindkét keze foglalt, lehajol, az ostort a szájába veszi, majd hátrál. Pozzo hozzálát, hogy a köpenyét felvegye, de abba hagyja
Köpenyt!

Lucky mindent a földre rak, Pozzóhoz megy, segít felvenni a köpenyt, hátrál, a csomagokat újra kézbe veszi

A levegő már meglehetősen hűvös. *(Végig begombolja köpenyét, lehajolva szemügyre veszi magát, kiegyenesedik)* Az ostort!

Lucky előrejön, lehajol, Pozzo kirántja a szájából az ostort, Lucky hátrál

A helyzet az, barátaim, hogy nehezemre esik, ha hosszú időn át nélkülözöm a hozzám hasonlók társaságát. *(Végigméri a két hozzá hasonlót)* Még az esetben is, ha a hasonlóság tökéletlen. *(Luckyhoz)* A széket!

Lucky földre helyezi a kosarat és a bőröndöt, előrejön, kinyitja a hordozható széket, leteszi, hátrál, ismét kézbe veszi a bőröndöt és a kosarat. Pozzo szemügyre veszi a széket

Közelebb!

Lucky földre helyezi a bőröndöt és a kosarat, előrejön, más helyre teszi a széket, hátrál, felveszi a bőröndöt és a kosarat. Pozzo leül, az ostor végét Lucky mellének feszíti, úgy tolja vissza

Hátrább!

Lucky hátrább megy

Még hátrább!

Lucky hátrább megy

Állj!

Lucky megáll

(Vladimirhoz és Estragonhoz) Ezért, ha megengedik, néhány percet önökkel töltök, s csak aztán folytatom viszontagságos utamat. *(Luckyhoz)* A kosarat!

Lucky előrejön, átadja a kosarat, hátrál

Szabad levegőn megnő az étvágy. *(Belenyúl a kosárba, egy darab sült csirkét, karéj kenyeret s egy palack bort vesz elő. Luckyhoz)* A kosarat!

Lucky előrejön, elveszi a kosarat, hátrál s mozdulatlanul áll

Hátrább!

Lucky hátrál

Ott jó lesz!

Lucky megáll

Bűzlik. *(Iszik egy kortyot az üvegből)* Egészségünkre. *(Leteszi a palackot, hozzálát a falatozáshoz)*

Csend. Estragon és Vladimir lassanként felbátorodik, körüljárják Luckyt, minden oldalról megszemlélik. Pozzo mohón eszi a sült csirkét, s a csontokat, miután leszopta őket, félredobja. Lucky lassan összegörnyed, de amikor a bőrönd a földhöz ér, hirtelen kiegyenesedik, majd ismét görnyedni kezd. Ugyanaz az ütem, mint az állva alvóké

ESTRAGON

Mi leli?

VLADIMIR

Fáradtnak látszik.

ESTRAGON

Miért nem teszi a földre a csomagokat?

VLADIMIR

Honnan tudjam?

Még közelebb mennek hozzá

Vigyázat!

ESTRAGON

Mi lenne, ha megszólítanánk?

VLADIMIR

Nézd csak!

ESTRAGON

Mit nézzek?

VLADIMIR

(mutatja) A nyakát.

ESTRAGON

(nézi a nyakát) Semmit sem látok rajta.

VLADIMIR

Állj ide.

ESTRAGON

(Vladimir helyére áll) Csakugyan.

VLADIMIR

A húzába vág.

ESTRAGON

A kötél miatt.

VLADIMIR

Kidörzsölte.

ESTRAGON

Úgy van.

VLADIMIR

A hurok.

ESTRAGON

Mit tehetünk?

Tovább vizsgálódnak, s megállapodnak az arcon

VLADIMIR

Nem csúnya.

ESTRAGON

(fintorogva megrántja a vállát) Úgy találsz?

VLADIMIR

Kissé nőies.

ESTRAGON

Nyáladzik.

VLADIMIR

Mi mást tehetne?

ESTRAGON

Habzik a szája.

VLADIMIR

Szerintem hülye.

ESTRAGON

Agyalógyult.

VLADIMIR

(fejét előrenyújtja) Úgy veszem észre, golyvás.

ESTRAGON

(ugyanúgy) Nem okvetlenül.

VLADIMIR

Zihál.

ESTRAGON

Mi mást tehetne?

VLADIMIR

És a szeme!

ESTRAGON

Mi van a szemével?

VLADIMIR

Kiguvad.

ESTRAGON

Szerintem a végét járja.

VLADIMIR

Nem föltétlenül.

Szünet

Kérdezz tőle valamit!

ESTRAGON

Kérdezzek?

VLADIMIR

Nem kockáztatsz semmit.

ESTRAGON

(félénken) Uram...

VLADIMIR

Hangosabban.

ESTRAGON

(hangosabban) Uram...

POZZO

Hagyja a fenébe!

Pozzo felé fordulnak, aki, miután az evést befejezte, keze fejével megtörli a száját

Nem látják, hogy pihenni akar? (Előveszi a pipáját, s hozzátát, hogy megtömje)

Estragon megpillantja a földre dobott csirkecsontokat, tekintete mohón rájuk tapad. Pozzo gyufát vesz elő, hogy pipára gyújtson

A kosarat!

Lucky nem mozdul. Pozzo indulatosan eldobja a gyufát, s megrántja a kötelet

A kosarat!

Lucky kis híján elesik, magához tér, előrejön, a palackot a kosárba teszi, visszatér a helyére, s folytatja, ahol az előbb abbahagyta. Estragon szeme a csontokon. Pozzo másik szál gyufát vesz elő, és pipára gyújt

Ez tudniillik, nem az ő dolga. (Szippant egyet, lábát kinyújtja) No, most már jobban érzem magam.

ESTRAGON

(félénken) Uram...

POZZO

No, mi az, fiacskám?

ESTRAGON

Ühm... ön nem eszi meg... khm... önnek már nincs szüksége... a csontokra, uram?

VLADIMIR

(megbotránkozva) Várhattál volna!

POZZO

Miért várt volna? Természetes kérdés. Hogy szükségem van-e a csontokra? (Az ostor nyelével megpiszkálja a csontokat) Személy szerint nincsen rájuk szükségem.

Estragon közelebb lép a csontokhoz

Csakhogy...

Estragon megáll

Csakhogy az az elv, hogy a csontok a trógert illetik. Tehát őt kell megkérdezni.

Estragon Lucky felé fordul, habozik

Kérdezze meg, kérdezze meg egész nyugodtan, ne féljen, majd válaszol.

Estragon Lucky felé megy, megáll előtte

ESTRAGON

Uram... bocsásson meg, uram...

Lucky nem mozdul. Pozzo pattint az ostorral. Lucky felemeli a fejét

POZZO

Szóltak hozzád, disznó! Felelj! (*Estragonhoz*) Rajta!

ESTRAGON

Bocsásson meg, uram, igényt tart-e a csontokra?

Lucky hosszan nézi Estragont

POZZO

(*ámuldozva*) Uram?!

Lucky lehajtja a fejét

Felelj! Akarod-e a csontokat vagy sem?

Lucky hallgat. Pozzo Estragonhoz

A csont öné.

Estragon ráveti magát a csontokra, összeszedi valamennyit, s rágni kezdi

Furcsa. Ez az első alkalom, hogy lemond a csontjáról. (*Nyugtalanul méregeti Luckyt*) Remélem, nem csinál rossz viccet, s nem betegszik meg. (*Szívja a pipáját*)

VLADIMIR

(*kitör*) Szégyen, gyalázat!

Csend. A megdöbbsent Estragon abbahagyja a rágcsálást, s felváltva néz Pozzóra és Vladimírra. Pozzo nagyon nyugodt. Vladimir egyre inkább zavarba jön

POZZO

(*Vladimírhez*) Valami konkrét dologra céloz?

VLADIMIR

(*határozottan, de zavartan*) Így bánni egy emberrel (*Luckyra mutat*), ilyen modorban... szerintem ez... egy emberi lényel... ez gyalázat!

ESTRAGON

(*aki nem akar elmaradni Vladimir mögött*) Botrány! (*Tovább rágcsál*)

POZZO

Önök nagyon szigorúak. (*Vladimírhez*) Ha nem veszi tapintatlanságnak, hány éves ön?

Csend

Hatvan?... Hetven?... (*Estragonhoz*) Mit gondol, hány éves lehet?

ESTRAGON

Tőle kérdezze!

POZZO

Tapintatlanságot követtem el. *(Pipáját az ostornyélhez ütögeti, úgy üríti ki; feláll)* Távozom. Köszönet a társaságért. *(Tűnődik)* Bár meglehet, hogy még egy pipát elszívok a társaságukban. Mit szólnának hozzá?

Nem mondanak semmit

Nem vagyok nagy dohányos, szerény dohányos vagyok, egészen szerény, nem szokásom két tömést elszívni egymás után, mert ilyenkor *(Kezét a szívére teszi)* gyorsabban ver a szívem.

Szünet

A nikotin a bűnös, bármennyire vigyáz az ember, csak nyel belőle. *(Sóhajt)* Ez már így van.

Csend

Önök talán nem is dohányoznak? Igen? Nem? Végül is ez részletkérdés.

Csend

Most úgy kellene leülnöm, mintha egészen természetes volna, de mivel felálltam, ez nagyon nehéz igaz? Nem szeretném, ha úgy festene, mintha - hogy is mondjam - meghátrálnék. *(Vladimirhoz)* Mit mondott?

Csend

Talán meg sem szólalt?

Csend

Lényegtelen. Végtere is... *(Eltűnődik)*

ESTRAGON

Ó, most már jobban érzem magam! *(Eldobja a csontokat)*

VLADIMIR

Induljunk!

ESTRAGON

Máris?

POZZO

Egy pillanat! *(Megrántja a kötelet)* A széket! *(Az ostorral a székre mutat)*

Lucky más helyre teszi a széket

Még arrébb! Ott jó! *(Ismét leül)*

Lucky hátrál, ismét fölveszi a bőröndöt és a kosarat

Nohát, ismét elhelyezkedtem! *(Hozzálát, hogy a pipáját megtömje)*

VLADIMIR

Induljunk!

POZZO

Remélem, hogy nem miattam készülnek elhagyni ezt a helyet. Maradjanak még egy kicsit, nem bánják meg!

ESTRAGON

(alamizsnát szimatol) Ráérünk!

POZZO

(miután pipára gyújtott) A második sohasem olyan ízletes *(Kiveszi szájából a pipát, nézegeti)*, mint az első, ezt akartam mondani. *(Visszateszi a szájába a pipát)* De mindenképpen jólesik.

VLADIMIR

Én elmegyek.

POZZO

Nem bírja elviselni a jelenlétemet. Nem vagyok éppen emberséges ember, de hát ez csak nem ok? *(Vladimirhoz)* Fontolja meg, mielőtt meggondolatlanságot követ el! Tegyük föl, hogy ön útnak indul, most, hogy még világos van, mert hát még mindenképpen világos van...

Mindhárman az eget vizsgálják

Nohát, ebben az esetben... *(Kiveszi szájából a pipát, szemügyre veszi)* kialudt... *(Ismét meggyújtja a pipát)* ebben az esetben... ebben az esetben az önök találkája azzal a Godet-vel... Godot-val... Godinnel... füstbe megy...

Csend

...értik, mire akarok kilyukadni, ettől függ a jövőjük.

Csend

...vagyis a közvetlen jövőjük.

ESTRAGON

Igaza van.

VLADIMIR

Honnan tudja?

POZZO

Tessék, ismét szóra méltat! A végén még összebarátkozunk.

ESTRAGON

Miért nem teszi a földre a csomagokat?

POZZO

Magam is örömmel találkoznék vele. Minél több emberrel ismerkedem meg, annál boldogabb vagyok. Az ember a legnagyobb ismeretség révén is tanul, gyarapszik, s többre értékeli a tulajdon boldogságát. Önök maguk is *(Figyelmesen szemügyre veszi egyiket a másik után, hogy tudják, róluk van szó)*, önök maguk is gyarapítottak talán engem valamivel, ki tudja.

ESTRAGON

Miért nem teszi a földre a csomagokat?

VLADIMIR

Bár ez meglepne.

VLADIMIR

Valamit kérdeztek öntől.

POZZO

(elragadtatva) Kérdeztek? Ki kérdezett? És mit?

Csend

Az előbb még reszketve uraztak, most meg kérdezősködnek. Ennek rossz vége lesz.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Azt hiszem, most meghallgat.

ESTRAGON

(aki időközben ismét Lucky körül keringett) Mi?

VLADIMIR

Most kérdezhetsz tőle. Figyelmeztettem.

ESTRAGON

Mit kérdezzek tőle?

VLADIMIR

Hogy miért nem teszi a földre a csomagokat.

ESTRAGON

Magam is kíváncsi volnék rá.

VLADIMIR

Rajta, kérdezd meg tőle!

POZZO

(aki szorongó figyelemmel követi a szóváltást, mintha attól tartana, hogy a kérdés elvész)
Önök azt kérdik tőlem, hogy Lucky miért nem teszi a földre a csomagokat, ahogy önök mondják.

VLADIMIR

Úgy van.

POZZO

(Estragonhoz) Egyetért a megfogalmazással?

ESTRAGON

(tovább járkal Lucky körül) Úgy szuszog, mint egy fóka.

POZZO

Válaszolok. *(Estragonhoz)* De maradjon nyugton, könyörgök, idegesít!

VLADIMIR

Ide gyere!

ESTRAGON

Mit akarsz?

VLADIMIR

Válaszolni fog.

Szorosan egymás mellett, mozdulatlanul várnak

POZZO

Helyes. Mindenki itt van? Mindenki rám néz? *(Luckyra pillant, megrántja a kötelet)*

Lucky fölemeli a fejét

Nézz rám, disznó!

Lucky ránéz

Helyes. *(Pipáját zsebre vágja, elővesz egy apró parfümszórót, bepermetezi a torkát, a szórót zsebre teszi, torkát köszörüli, köp, ismét előveszi a szórót, ismét bepermetezi a torkát, és ismét zsebre teszi a szórót)* Kész vagyok. Mindenki figyel? *(Luckyra pillant, megrántja a kötelet)*
Közelebb!

Lucky közelebb jön

Ott!

Lucky megáll

Mindenki készen van? *(Sorra ránéz mind a háromra, utolsónak Luckyra; megrántja a kötelet)*
Mi lesz?

Lucky fölemeli a fejét

Nem szeretek a levegőbe beszélni. Helyes. Tehát lássuk csak! *(Tűnődik)*

ESTRAGON

Én megyek.

POZZO

Tulajdonképpen mit is kérdezett tőlem?

VLADIMIR

Azt, hogy miért...

POZZO

(dühösen) Ne vágjon a szavamba!

Szünet

Nyugodtabban. Ha mindannyian egyszerre beszélünk, sehová sem jutunk.

Szünet

Mit is mondtam? *(Szünet. Hangosabban)* Mit is mondtam?

ESTRAGON

(határozottan) Csomagok! *(Luckyra mutat)* Miért? Miért tartja mindig? *(Megjátssza, hogy zihálva összerogy)* Miért nem teszi soha le? *(Széttárja a karját, s megkönnyebbülten föl-emelkedik)* Miért?

POZZO

Ahá, már értem. Hamarabb is megmondhatták volna. Tehát, hogy miért nem teszi magát kényelembe? Vizsgáljuk meg a kérdést. Nincs joga rá? Van. Vagy azért, mert nem akarja? Ez már ésszerű magyarázat. És miért nem akarja?

Szünet

Uraim, elárulom önöknek.

VLADIMIR

Figyelem!

POZZO

Azért, hogy meghatódjam, s megtartsam szolgálatomban.

ESTRAGON

Hogy mondja?

POZZO

Talán nem fejeztem ki magam jól. Igyeekszik könyörületet kelteni bennem, hogy ne akarjak megválni tőle. Bár nem egészen így van.

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Be akar csapni, csak hát én nem megyek lépre.

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Azt képzei, hogy ha jól trógerkodik, kísértésbe jövök, hogy továbbra is veled dolgoztassak.

ESTRAGON

Túl akar adni rajta?

POZZO

Valójában úgy dolgozik, mint egy disznó. Nem ez a szakmája.

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Azt képzei, hogy ha fáradhatatlannak látom, megváltoztatom az elhatározásomat. Nyomorúságos számítás. Mintha szűkében volnék trógeroknak!

Mindhárman Luckyra néznek

Atlasz, Jupiter fia!

Csend

Tessék, azt hiszem, feleltem a kérdésükre. Akarnak még kérdezni valamit? *(Az előbbi játék a parfümszóróval)*

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Vegye figyelembe, hogy én kerülhettem volna az ő helyébe, ő meg az enyémbé. Ha a véletlen nem így hozza. Kinek mi dukál.

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Mit mond?

VLADIMIR

Meg akar szabadulni tőle?

POZZO

Meg. Ám ahelyett, hogy egyszerűen kidobnám az ajtón, kidobnám seggberúgások kíséretében, jószágosan kihajtom a Megváltóról elnevezett piacra, s ott eladom, hogy valami hasznom is legyen belőle. Az igazat megvallva, az ilyenféle szerzeteket elűzni lehetetlenség. Tulajdonképpen meg kellene ölni őket.

Lucky sírva fakad

ESTRAGON

Sír.

POZZO

Egy kivénhedt kutyában is több a méltóság. *(Zsebkendőjét Estragon felé nyújtja)* Vigasztalja meg, ha már annyira sajnálja...

Estragon habozik

Törülje meg a szemét! Hadd érezze, hogy törődnek vele!

Estragon még mindig habozik

VLADIMIR

Add ide, majd én!

Estragon nem akarja odaadni a zsebkendőt, s ezt gyerekes mozdulatokkal jelzi

POZZO

Siessen, már nem sokáig sír!

Estragon Luckyhoz lép, s hozzálát, hogy a szemét megtörülje. Lucky vadul sípcsonton rúgja. Estragon elejti a zsebkendőt, hátraugrik, fájdalmában ordítva körülsántikál a színpadon.

A zsebkendőt!

Lucky földre helyezi a bőröndöt és a kosarat, felveszi a zsebkendőt, előrejön, átadja Pozzónak, visszahátrál, ismét felveszi a bőröndöt és a kosarat

ESTRAGON

Gazember! Állat! *(Felhúzza a nadrágját)* Megnyomorított!

POZZO

Figyelmeztettem, hogy az idegeneket nem szereti.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Mutasd!

Estragon megmutatja a lábát

(Pozzóhoz haragosan) Vérzik!

POZZO

Kedvező jel.

ESTRAGON

(sebesült lábát a magasba tartva) Vége, többé nem tudok járni!

VLADIMIR

(gyöngéden) Én majd viszlek.

Szünet

Ha muszáj.

POZZO

Már nem sír. *(Estragonhoz)* Ön bizonyos tekintetben átvette Lucky szerepét. *(Elrévedően)* A könnyek mennyisége a földön változatlan. Mihelyt valaki abbahagyja a sírást, másvalaki máshol sírva fakad. Ugyanez a törvény érvényes a nevetésre is. *(Nevet)* Ne ócsároljunk hát korunkat, hiszen nem rosszabb a régebbi koroknál.

Csend

Természetesen ne is dicsérjük.

Csend

Ne beszéljünk egyáltalán róla.

Csend

Annyi bizonyos, hogy nagy a népszaporulat.

VLADIMIR

Próbálj járni!

Estragon nekiindul, sántikálva, megáll Lucky előtt, leköpi, majd odaül, ahol a függöny felgördülése idején ült

POZZO

Tudják-e, ki tanított ezekre a gyönyörű gondolatokra? *(Szünet, majd ujját Luckyra szegezi)* Ő!

VLADIMIR

(az égre pillant) Sohasem lesz éjszaka?

POZZO

Nélküle csak a mesterséggel kapcsolatos aljas érzések és gondolatok foglalkoztattak volna - hogy mi a mesterségem... nem fontos. A szépség, a báj, a nagy igazságok - úgy véltem, ezekhez nem értek. És akkor beszereztem egy knokkot.

VLADIMIR

(önkéntelenül abba hagyja az ég fürkészését) Knokkot?

POZZO

Idestova hatvan éve tart ez így... *(Fejében számol)* igen, rövidesen hatvan éve. *(Büszkén kihúzza magát)* Ki mondaná, hogy ilyen idős vagyok, ugye senki?

Vladimir Luckyra néz

Mellette fiatal embernek látszom, nem igaz? *(Szünet, Luckyhoz)* A kalapot!

Lucky földre helyezi a bőröndöt, leveszi a kalapját. Sűrű fehér haj ömli körül az arcát. Kalapját hóna alá szorítja, és ismét fölveszi a kosarat

Most nézzenek meg engem! *(Leveszi a kalapját. Tökéletesen kopasz. Visszateszi a kalapját)* *
Látták?

VLADIMIR

Mi az a knokk?

POZZO

Meglátszik önön, hogy nem idevaló. És mintha nem is korunkban élne. Régebben bolondot tartott az ember, most knokkot tart. Mármint, aki megengedheti magának.

VLADIMIR

És ön most túlad öreg, hűséges szolgáján?

ESTRAGON

Gané!

---

* Mind a négy szereplő keménykalapot visel

Pozzo egyre izgatottabb lesz

VLADIMIR

Miután kiszedte az erőt, az életet belőle, elhajtja... *(Keresi a szót)* mint egy banánhéjat. Vallja meg, hogy...

POZZO

(nyögve kapkod a fejéhez) Nem bírom tovább... nem bírom elviselni... amit művel... önök nem tudhatják... borzalmas... mennie kell *(Karját lengeti)*, *megettébolyodom...* *(Összeomlik, feje két karja között)* Nem bírom tovább... nem bírom...

Csend. Mindannyian Pozzót nézik. Lucky megremeg

VLADIMIR

Nem bírja tovább.

ESTRAGON

Borzasztó.

VLADIMIR

Megőrül.

ESTRAGON

Undorító.

VLADIMIR

(Luckyhoz) Hogyan merészel így viselkedni? Szégyen! Ennyi szenvedést okozni szerető gazdájának! Annyi év után.

POZZO

(zokogva) Régebben... kedves volt... segített... szórakoztatott... jobban lettem mellette... most viszont... megöl.

ESTRAGON

(Vladimirhoz) Mással akarja helyettesíteni?

VLADIMIR

Mit mondasz?

ESTRAGON

Nem értem: másvalakit akar a helyébe, vagy többé senkit?

VLADIMIR

Nem tudom.

ESTRAGON

Kérdezzük meg.

POZZO

(megnyugodva) Uraim, nem tudom, mi történt velem. Bocsánatukat kérem! Felejtsék el a történeteket! *(Egyre inkább erőt vesz magán)* Nem emlékszem egészen pontosan, hogy mit mondtam, de afelől bizonyosak lehetnek, hogy egy árva szó sem igaz. *(Feláll, a mellére üt)* Hát olyan embernek látszom én, akinek szenvedést lehet okozni? Mi?! *(A zsebében kutat)* Hova a nyavalyába raktam a pipámat?

VLADIMIR

Kellemes este.

ESTRAGON

Felejthetetlen este.

VLADIMIR

És még nem értünk a végére.

ESTRAGON

Valóban, úgy látszik.

VLADIMIR

Még csak most kezdődik.

ESTRAGON

Rettenetes.

VLADIMIR

Mintha színházban volnánk.

ESTRAGON

Cirkuszban.

VLADIMIR

Orfeumban.

ESTRAGON

Cirkuszban.

POZZO

Mi az ördögöt csináltam a pipámmal?

ESTRAGON

Marha jó! Elvesztette a szipákolóját! *(Hangosan kacag)*

VLADIMIR

Mindjárt jövök. *(A díszlet felé indul)*

ESTRAGON

A folyosó végén balra.

VLADIMIR

Vigyázz a helyemre! *(El)*

POZZO

Elvesztettem az Abdullámat!

ESTRAGON

Meg kell veszni! *(Hajladozik kacagtában)*

POZZO

(felnéz) Nem látta véletlenül? *(Ráeszmél, hogy Vladimir nincs ott, elkedvetlenedik)* Ó, hát elment!... Annyit sem mondott, hogy a viszontlátásra! Nem szép! Vissza kellett volna tartani.

ESTRAGON

Egyedül is sikerült neki visszatartania.

POZZO

Ja!

Szünet

Szerencsére!

ESTRAGON

Jöjjön csak ide!

POZZO

Miért?

ESTRAGON

Majd meglátja.

POZZO

Keljek föl?

ESTRAGON

Jöjjön... jöjjön... gyorsan.

Pozzo feláll, és elindul Estragon felé

Nézze csak!

POZZO

Ó, la, la! *(Kacag)*

ESTRAGON

Elvégezte.

Vladimir komoran jön vissza, meglöki Luckyt, felrúgja a széket, ingerülten járkál fel és alá

POZZO

Valami bántja?

ESTRAGON

Remek dolgokat mulasztottál, sajnálhatod.

Vladimir megáll, felállítja a széket, nyugodtabban járkál fel-alá

POZZO

Megnyugodott. *(Körülnéz)* Egyébként úgy látom, minden elcsöndesül. Békesség száll alá az égből. Figyeljék! *(Felemeli a kezét)* Pán alszik.

VLADIMIR

(megáll) Sohasem lesz már éjszaka?

Mindhárman az eget kémlelik

POZZO

Természetesen nem akarnak éjszaka előtt távozni.

ESTRAGON

Azaz, hogy... hiszen érti...

POZZO

Természetes, nagyon is természetes. Magam is, ha az önök helyében nekem volna találkám azzal a Godin-nel... Godet-vel... Godot-val... szóval azt akarom mondani, hogy addig nem tágítanék, amíg a sötét éjszaka le nem szállt. *(A székre pillant)* Szívesen leülnék, de nem tudom, hogy fogjak hozzá.

ESTRAGON

Segíthetek?

POZZO

Például azzal, ha megkérne rá.

ESTRAGON

Mire?

POZZO

Ha megkérne, hogy üljek le.

ESTRAGON

Az segítene?

POZZO

Az a benyomásom.

ESTRAGON

Rendben van. Foglaljon helyet, uram, kérem, foglaljon helyet!

POZZO

Ó, nem, nem, köszönöm, igazán nem. *(Szünet után, halkan)* Erőszakoskodják!

ESTRAGON

No de nézzük csak, ne álldogáljon, a végén még meghül.

POZZO

Azt hiszi?

ESTRAGON

Tökéletesen bizonyos vagyok benne.

POZZO

Kétségtől igaza van. *(Leül)* Köszönöm, kedves barátom. Ismét kényelmesen ülök. *(Az órájára néz)* De most már ideje, hogy elbúcsúzzunk, különben elkésem.

VLADIMIR

Az idő megállt.

POZZO

(óráját a füléhez szorítja) Ne higgye, uram, ne higgye. *(Zsebre vágja az órát)* Mindent, amit csak óhajt, de ezt ne mondja!

ESTRAGON

(Pozzóhoz) Ma mindent feketén lát.

POZZO

Kivéve az égboltot. *(Nevet, tetszik neki a tulajdon szellemessége)* Türelem, az éjszaka is eljön. Tudom, mi a baj, önök nem idevalósiak, nem tudják, milyen nálunk az alkonyat. Ha akarják, elmondom. Jó?

Csend. Estragon a cipőjét vizsgálgatja, Vladimir a kalapját. Lucky kalapja a földre esik, de nem veszi észre

Figyeljenek, kérem!

Estragon és Vladimir tovább űzi eddigi foglalatosságát, Lucky félig alszik. Pozzo cserdít az ostorral, de a csattanás hangja halk

Mi esett ebbe az ostorba?! *(Feláll, több erővel cserdíti meg, végül is sikerül csattintania)*

Lucky összerázkódik. Estragon a cipőjét, Vladimir a kalapját ejti le. Pozzo félredobja az ostort

Ez az ostor sem ér már semmit. *(Szemügyre veszi hallgatóságát)* Mit is mondtam?

VLADIMIR

Induljunk!

ESTRAGON

Ne álldogáljon így, a végén még felfordul.

POZZO

Igaza van. *(Ismét leül. Estragonhoz)* Mi a neve?

ESTRAGON

(találomra) Catullus.

POZZO

(nem figyel oda) Igen, igen, az éjszakáról volt szó. *(Felemeli a fejét)* De figyeljenek valamivel jobban, különben semmire sem megyünk. *(Az égre néz)* Nézzék!

Valamennyien az eget szemlélik, Lucky kivételével, aki ismét bóbiskol. Pozzo észreveszi, és megrántja a kötelet

Te is az égre nézz, disznó!

Lucky égnek fordítja a fejét

Helyes, ennyi elég.

A többiek lehajtják a fejüket

Mi az, ami ennyire rendkívüli rajta? Mármint az égen? Halvány is, fényes is, mint a világ bármely ege a napnak ebben a szakában.

Szünet

Ugyanezen a szélességi fokon.

Szünet

Ha szép idő van. *(Éneklőn beszél)* Egy órája már... *(Megnézi a karóráját, hanglejtése prózai)* körülbelül egy órája... *(Ismétli lírai hangon)* hogy miután délelőtt tíz órától kezdve *(Habozik, hangja halkul)* elárasztott bennünket *(Hangja kitejesedik)* a fehér és vörös fény záporával, lassan veszteni kezd ragyogásából, elhalványul *(Két kezével leszálló fokokat jelez)*, egyre jobban elhalványul, egészen addig, amíg... *(Drámai szünet, a látóhatárt körülölelő mozdulat, két karral)* egyszerre vége, nincs többé!

Csend

Csakhogy... *(Intő mozdulattal felemeli fél karját)* Csakhogy a szelídségnek és a nyugalomnak fátyola mögött *(Tekintetét az égnek emeli, a többiek, Lucky kivételével, követik példáját)* ott vágat az éjszaka *(Hangja egyre inkább átforrósodik)*, és ránk veti magát *(Ujjaival csettint)*, klatty! szóval így *(Az ihlet cserbenhagyja)*, épp, amikor legkevésbé várjuk. *(Csend, majd kongó hangon)* Így történik ez, bizony, ezen a kurva földön.

Hosszú csend

ESTRAGON

Ha az ember előre tudja.

VLADIMIR

Türelemmel várhatunk.

ESTRAGON

Tudjuk, hogy mihez tartsuk magunkat.

VLADIMIR

Nincs ok a nyugtalanságra.

ESTRAGON

Csak várni kell.

VLADIMIR

Megszoktuk. *(Felveszi kalapját, belenéz, megrázza, fejére teszi)*

POZZO

És milyenek találtak?

Estragon és Vladimir értetlenül nézi

Jónak? Közepesnek? Tűrhetőnek? Jelentéktelennek? Kimondottan rossznak?

VLADIMIR

(elsőül ő érti meg) Ó, kitűnő volt, egészen kitűnő!

POZZO

(Estragonhoz) Önnek mi a véleménye, uram?

ESTRAGON

(angolos hanglejtéssel) Nagyon jó volt, nagyon, nagyon, nagyon jó.

POZZO

(lendületesen) Köszönöm, uraim.

Szünet

Nagy szükségem van bátorításra. *(Gondolkozik)* A végén már nem győztem erővel. Nem vették észre?

VLADIMIR

Egy kissé mintha gyöngült volna - de egészen kicsikét.

ESTRAGON

Én azt hittem, készakarva csinálja.

POZZO

Az emlékezetem, sajnos, néha kihagy.

Csend

ESTRAGON

Várjunk, és közben nem történik semmi.

POZZO

(sajnálkozva) Ön unatkozik?

ESTRAGON

Többnyire.

POZZO

(Vladimirhoz) És ön, uram?

VLADIMIR

Jobban is mulattam már.

Csend

POZZO

(nagy lelki tusa után) Uraim, önök nagyon... *(Keresi a szót)* megfelelő módon bántak velem.

ESTRAGON

Szó sincs róla!

VLADIMIR

Micsoda gondolat!

POZZO

De, de, önök kifogástalanul viselkedtek. Olyannyira, hogy nem is tudom... Mit tehetnék a magam részéről, hogy ezek a derék fickók ne unatkozzanak?

ESTRAGON

Ha egy napóleont ad, azt is szívesen vesszük.

VLADIMIR

Nem vagyunk kéregetők.

POZZO

Mit tehetnék, látják, ezen tűnődöm, mit tehetnék, hogy ne érezzék olyan lassúnak az idő múlását? Adtam nekik csontot, beszéltem erről, beszéltem arról, megmagyaráztam az esti szürkületet, rendben van. De vajon ez elég-e, ezen kínlódom, elég-e?

ESTRAGON

Egy ötfrankos is jó lesz.

VLADIMIR

Hallgass már!

ESTRAGON

Kevesebbet el se fogadnék.

POZZO

Elég ennyi? Kétségkívül elég. Csak hát én nagylelkű vagyok. Ilyen a természetem. Mármint ma este. Annyi baj legyen. *(Megrántja a kötelet, Lucky ránéz)* Szenvedni fogok, ez elkerülhetetlen. *(Lehajol székében, és fölveszi a földről az ostort)* Mit óhajtanak? Hogy táncoljon, énekeljen, gondolkozzék vagy...

ESTRAGON

Ki?

POZZO

Ki? Önök talán tudnak gondolkozni?

VLADIMIR

És ő tud?

POZZO

Kifogástalanul. Fennhangon. Sőt, régebben nagyon érdekesen gondolkozott, órák hosszat elhallgattam. Most már... *(Megborzong)* Annál rosszabb. Egyszóval, óhajtják, hogy gondoljon nekünk valamit?

ESTRAGON

Jobb szeretném, ha táncolna, az vidámabb.

POZZO

Nem föltétlenül.

ESTRAGON

Didi, hát nem igaz, hogy mulatságosabb volna?

VLADIMIR

Én szívesebben hallanám gondolkozni.

ESTRAGON

Talán azt is meg lehetne csinálni, hogy előbb táncol, és aztán gondolkodik? Vagy ennyit már nem kívánhatunk tőle?

VLADIMIR

(Pozzóhoz) Lehetséges volna?

POZZO

Természetesen, mi sem egyszerűbb. Egyébiránt is ez a természetes sorrend. *(Kurtán fölnevet)*

VLADIMIR

Akkor táncoljon!

Csend

POZZO

(Luckyhoz) Hallod?

ESTRAGON

Mindig engedelmeskedik?

POZZO

Ezt majd később magyarázom meg. *(Luckyhoz)* Táncolj, koszfej!

Lucky földre teszi a bőrdönt és a kosarat, néhány lépéssel közelebb jön a színpad széléhez, szembefordul Pozzóval. Estragon feláll, hogy jobban láthassa. Lucky táncol. Abbahagyja

ESTRAGON

Ennyi az egész?

POZZO

Tovább!

Lucky elismétli ugyanazokat a mozdulatokat, abbahagyja

ESTRAGON

No, te disznó, mást nem tudsz?! *(Utánozza Lucky mozdulatait)* Ezt én is meg tudom csinálni. *(Utánozza, kevés híján felbukik)* Némi edzés után.

VLADIMIR

Fáradtnak látszik.

POZZO

Régebben hány táncot tudott, a farandole-t, az almée-t, a körtáncot, a dzsigget, a fandangót, sőt a hornpipe-ot is. Szökdécselt. Most már csak ennyit tud. Tudják, hogy hívja ezt a táncot?

ESTRAGON

A lámpagyújtó halála.

VLADIMIR

A rákos aggastyán.

POZZO

Hálótáncnak. Mintha hálóba gabalyodott volna.

VLADIMIR

(egy esztéta fontoskodásával) Van benne valami...

Lucky vissza akar menni csomagjaihoz

POZZO

(mint ahogy egy lóra kiáltanak) Nyehóóó!

Lucky megáll

ESTRAGON

Mindig engedelmeskedik?

POZZO

Majd megmagyarázom. *(A zsebeiben kutat)* Várjanak csak. *(Kutat)* Mit csináltam a körtémmel. *(Kutat)* Nohát! *(Megrökönyödötten néz föl. Elhaló hangon)* Elvesztettem a parfümszórómat!

ESTRAGON

(elhaló hangon) A bal tüdőm nagyon gyöngye. *(Halkan köhög. Harsogó hangon)* De a jobb tüdőm kifogástalan.

Lucky ismétli ugyanazokat a mozdulatokat, abbahagyja

POZZO

(szokott hangján) Egye fene, megleszek nélküle is. Mit is mondtam? *(Elgondolkozik)* Várjanak csak! *(Tűnődik)* Nohát! *(Fölemeli a fejét)* Segítsenek!

ESTRAGON

Igyekszem!

VLADIMIR

Én is.

POZZO

Várjanak csak!

Egyszerre mindhárman leveszik a kalapjukat, szabad kezükkel homlokukat érintik, görcsösen koncentrálnak. Hosszú csend

ESTRAGON

(diadalmasan) Á!

VLADIMIR

Ő már tudja.

POZZO

(türelmetlenül) No és ha tudja.

ESTRAGON

Miért nem teszi a földre a csomagjait?

VLADIMIR

Nem erről volt szó!

POZZO

Bizonyos benne?

VLADIMIR

De hiszen már meg is magyarázta nekünk.

POZZO

Megmagyaráztam?

VLADIMIR

Másfelől már le is rakta a csomagokat.

ESTRAGON

(Luckyra pillant) Csakugyan. És aztán?

VLADIMIR

Minthogy a csomagokat a földre rakta, semmiképpen sem kérdezhetjük, miért nem rakja a csomagokat a földre.

POZZO

Hibátlan okfejtés!

ESTRAGON

És miért rakta le a csomagokat?

POZZO

Ez a kérdés.

VLADIMIR

Mert táncolt.

ESTRAGON

Milyen igaz.

POZZO

(fölemeli a kezét) Várjanak csak!

Szünet

Ne mondjanak semmit!

Szünet

Megvan. *(Fejére teszi a kalapját)* Most már tudom.

Estragon és Vladimir fejére teszi a kalapját

VLADIMIR

Rátalált.

POZZO

Szóval a következőképpen megy végbe.

ESTRAGON

Miről van szó?

POZZO

Majd meglátják. De nem könnyű elmondani.

VLADIMIR

Ne mondja el!

POZZO

Ne aggódjanak, sikerülni fog. Rövid akarok lenni, mert késő van. De még nem tudom, mi a módja annak, hogy egyszerre legyek rövid is, világos is. Hadd gondolkozzam!

VLADIMIR

Beszéljen hosszán, az rövidebb ideig fog tartani.

POZZO

(miután gondolkozott) Fog az menni. Két dolog közül vagy az egyik, vagy a másik.

ESTRAGON

Meg kell örülni.

POZZO

Vagy kérek tőle valamit, hogy táncoljon, énekeljen, gondolkozzék...

VLADIMIR

Helyes, helyes, ezt már értjük.

POZZO

Vagy nem kérek tőle semmit. Rendben van. De ne szakítsanak félbe! Arra kérem, hogy táncoljon - tegyük fel - például. Ez esetben mi történik?

ESTRAGON

Fütyülni kezd.

POZZO

(megsértődik) Vége, többet nem mondok.

VLADIMIR

Kérem, folytassa!

POZZO

Állandóan félbeszakítanak.

VLADIMIR

Folytassa, folytassa, szenvedélyesen érdekel!

POZZO

Erőszakoskodják egy kicsit!

ESTRAGON

(összekulcsolja két kezét) Könyörgök, uram, folytassa beszámolóját!

POZZO

Hol is tartottam?

VLADIMIR

Arra kérte, hogy táncoljon.

ESTRAGON

Hogy énekeljen.

POZZO

Ez az. Szólok, hogy énekeljen. Mi történik ilyenkor? Vagy énekel, mert arra kértem, vagy ének helyett - pedig arra kértem - táncolni kezd, például, vagy gondolkozni, vagy...

VLADIMIR

Teljesen világos, folytassa!

ESTRAGON

Elég!

VLADIMIR

Ma este mindent megtett, amit csak kért tőle.

POZZO

Hogy elérékenyítsen, és ne bocsássam el.

ESTRAGON

Mindez csak mese.

VLADIMIR

Nem biztos.

ESTRAGON

Mindjárt azt mondja, hogy egyetlen szó sem igaz az egészből.

VLADIMIR

(Pozzóhoz) Nem tiltakozik?

POZZO

Fáradt vagyok.

Csend

ESTRAGON

Semmi sem történik, senki sem jön, senki sem megy el - borzalmas.

VLADIMIR

(Pozzóhoz) Szóljon neki, hogy gondolkozzék!

POZZO

Adják oda neki a kalapját!

VLADIMIR

A kalapját?

POZZO

Kalap nélkül képtelen gondolkozni.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Add oda a kalapját!

ESTRAGON

Én?! Azután, hogy belém rúgott?! *(Nem mozdul)*

VLADIMIR

Majd odaadom én. *(Nem mozdul)*

ESTRAGON

Keresse meg ő maga!

POZZO

Okosabb, ha odaadjuk neki.

VLADIMIR

Majd én odaadom. *(Fölveszi a földről a kalapot, s távolról Lucky felé nyújtja)*

Lucky nem mozdul

POZZO

Tegye a fejére!

ESTRAGON

(Pozzónak) Szóljon, hogy vegye el!

POZZO

Jobb, ha ő teszi a fejére.

VLADIMIR

A fejére teszem. *(Óvatosan megkerüli Luckyt, hátulról halkán megközelíti, fejére teszi a kalapot, gyorsan visszahúzódik)*

Lucky nem mozdul. Csend

ESTRAGON

Mire vár?

POZZO

Távolodjanak el tőle!

Estragon és Vladimir eltávolodik Luckytól. Pozzo megrántja a kötelet. Lucky ránéz

Gondolkozz, disznó!

Szünet. Lucky táncba kezd

Állj!

Lucky abbahagyja

Közelebb!

Lucky Pozzo felé megy

Állj!

Lucky megáll

Gondolkozz!

Szünet

LUCKY

Másfelől, már ami a...

POZZO

Állj!

Lucky elhallgat

Hátrább!

Lucky hátrál

Állj!

Lucky megáll

Nyehó!

Lucky a közönség felé fordul

Gondolkozz!

LUCKY

(teljesen egyhangúan) Adva lévén mint ahogy Poinçon és Wattmann nemrég közzétett műveiből kiderül egy személyes isten léte kvakvakvakva fehér szakállal kvakva kívül téren és időn s aki isteni apátiája isteni athambiája isteni aphaziája magasságából szerfölött szeret mindannyiunkat néhány kivétellel nem tudni miért de majd megtudjuk és szenved akárcsak az isteni Miranda együtt azokkal akik nem tudni miért léteznek időnk azonban van a gyötrelemben és a tűzben melynek lángjai és izzása ha csak még egy kicsit tartanak s ebben ugyan ki kételkedhet

Estragon és Vladimir feszülten figyel. Pozzón lehangoltság és undor látszik

végezetül a mennyezetet is tűzbe borítják azaz a poklot föl viszik a fellegek közé melyek olykor manapság is oly kékek és nyugalmasak s noha nyugalmuk intermittál mégis örömmel fogadjuk de ne siessük el a következtetést tekintettel arra hogy másfelől a még be nem fejezett kutatások következtében de ne vágjunk a dolgok elébe Heret és Façard be nem fejezett kutatásait díjjal tüntette ki a Berne en Bresse-i Antropopometria Akakadémia s megállapítást nyert minden tévedés lehetőségét kizárón ugyanakkor számolva az emberi számításokkal együtt járó tévedésekkel hogy Heret és Façard még be nem fejezett kutatásai következtében megállapítást nyert állapítást nyert pítást nyert amint következik amint következik következőleg vagyis ne siessük el az ítéletet mert nem tudni miért

Estragont és Vladimir zúgolódik. Pozzo szemlátomást egyre jobban szenved

Poinçon és Wattmann munkássága nyomán világosság derült rá mégpedig oly világosság hogy Fingov és Buffen be nem fejezett be nem fejezett munkái tanúságaként nem tudni miért Heret és Façard be nem fejezett be nem fejezett következtében igazolódik hogy az ember ellentétben az ellentétes felfogással hogy a bresse-i Heret és Façard embere vagyis röviden az ember azaz a rövid ember a táplálkozás fejlődése a szemét elhordása ellenére is soványodik s ugyanakkor párhuzamosan nem tudni milyen okból a testi kultúra és a sportok gyakorlása ellenére amilyenek amilyenek a tenisz a futball a futás a kerékpározás az úszás a lovaglás a repülés a fenekezés a tenisz a karmaokázás a görkorcsolyázás a korcsolyázás a repülés a sportok

Estragon és Vladimir megnyugszik, és ismét figyel. Pozzo egyre izgatottabb, és időnként felnyög

a téli sportok a nyáriak az ősziak a gyeptenisz a tenisz a fenyők tetején és döngölt földön a repülés a tenisz a hoki földön és tengeren és levegőben a penicillin és az erzaccok hogy rövid legyen folytatom egyszerre és párhuzamosan zsugorodnak nem tudni mi okból a tenisz ellenére folytatom a repülés ellenére s a golf ellenére kilenc lyukkal vagy tizenhét lyukkal a jégtenisz ellenére röviden nem tudni mi okból Seine megyében Seine-et-Oise megyében Seine-et-Marne megyében Marne-et-Oise megyében egyszerre és párhuzamosan nem tudni mi okból soványodnak és zsugorodnak folytatom Oise Marne röviden minthogy a tiszta veszteség pacákonként Voltaire halála óta két ujj és száz gramm pacákonként átlagos hozzávetőleg szék kerek számban élősúlyban Normandiában nem tudni mi okból hogy rövid legyen a tények beszélnek de ha másfelől tekintetbe vesszük ami még súlyosabban esik a latba hogy Steinweg és Petermann abbahagyott kísérletei fényénél fényénél ebből következően még súlyosabban esik latba Steinweg és Petermann abbahagyott kísérletei fényénél

Vladimir ér Estragon kiabálni kezd. Pozzo felugrik, és megrántja a kötelet. Valamennyien kiabálnak. Lucky megrántja a kötelet, elbotlik, üvölt. Valamennyien Luckyra vetik magukat, aki kézzel-lábbal tiltakozik, és üvölti tovább a szövegét

hogy a síkságon a hegységekben a tenger partján a patakok partján a tűz partján a levegő és a föld mindig ugyanaz vagyis a levegő és a föld a nagy hidegekben a levegő és a szárazföld a kövek számára a nagy hidegekben sajnos időszámításunk hetedik százada óta az éter a száraz-

föld a tenger a köveknek a nagy birtokokon és a nagy hidegekben tengeren és szárazföldön és levegőben jutányosan folytatom nem tudni mi okból a tenisz ellenére a tények beszélnek nem tudni mi okból folytatom röviden a következőkben végtére sajnos a következőkben a köveknek kétségnek nincs helye de ne vágjunk a dolgok elébe folytatom fejenként egyazon időben párhuzamosan nem tudni mi okból a tenisz ellenére a következőkben a szakáll a lángok a könnyek a nagyon kék és nagyon nyugodt kövek sajnos a fejek a fejek a fejek a fejek Normandiában a tenisz ellenére az abbahagyott munkák befejezetlenül s ami még súlyosabb a kövek röviden folytatom sajnos az abbahagyott befejezetlenségek Normandiában a fejek a tenisz ellenére sajnos a kövek Façard Façard...

Dulakodás, Lucky még kiált néhány szót

Tenisz... Kövek... Nyugodt kövek!... Façard... Befejezetlenül!...

POZZO

A kalapját!

Vladimir lekapja Lucky kalapját, mire amaz elnémul, és összeesik. Mély csönd. A győztesek zihálnak

ESTRAGON

A bosszú megtörtént.

Vladimir szemügyre veszi Lucky kalapját, belenéz

POZZO

Adja csak ide! *(Kitépi a kalapot Vladimir kezéből, földhöz csapja, rátípor)* Most már nem gondolkozhat többé!

VLADIMIR

No de hogyan fog akkor tájékozódni?

POZZO

Majd én irányítom. *(Több ízben belerúg Luckyba)* Talpra, disznó!

ESTRAGON

Talán már nem is él!

VLADIMIR

Vigyázzon, megöli!

POZZO

Állj fel, te dög! *(Megrántja a kötelet. Lucky megmozdul. Estragonhoz és Vladimirhoz)* Segítsenek!

VLADIMIR

Hogy segítsünk?

POZZO

Emeljék fel!

Estragon és Vladimir talpra állítják Luckyt, néhány percig támogatják, aztán elengedik. Lucky ismét összeesik

ESTRAGON

Szándékosan csinálja.

POZZO

Támogatni kell.

Szünet

Rajta, állítsák talpra!

ESTRAGON

Én már unom az egészet.

VLADIMIR

Gyerünk, próbáljuk meg még egyszer.

ESTRAGON

Kinek néz ez minket?

VLADIMIR

Gyerünk!

Talpra állítják Luckyt, és támogatják

POZZO

El ne eresszék!

Estragon és Vladimir megtántorodik

Ne mozduljanak! *(Pozzo elmegy a bőröndért meg a kosárért, s odaadja Luckynak)* Tartsák erősen! *(A bőröndöt Lucky kezébe nyomja, amaz rögtön elereszti)* El ne eresszék! *(Elölről kezdi a próbálkozást. A bőrönd érintése lassanként magához téríti Luckyt, ujjai végül megszorítják a fogantyút)* Ne eresszék el! *(Ugyanaz a játék ezúttal a kosárral)* Most már nem kell tartani!

Estragon és Vladimir elereszti Luckyt, az megtántorodik, ingadozik, dülöngél, de végül is lábön marad, kezében a bőrönd és a kosár. Pozzo hátrahúzódik, megpattintja az ostort

Közelebb!

Lucky közelebb jön

Hátrább!

Lucky hátrál

Fordulj!

Lucky megfordul

Minden rendben van, a fickó menetkész. *(Estragonhoz és Vladimirhoz fordul)* Köszönöm, uraim, és engedjék meg... *(Kutat a zsebeiben)* hogy önöknek... *(Tovább kutat)* a legjobb kívánságaimat... *(Tovább kotorászik)* de hova a fenébe tehettem az órámat? *(Kotorászik)* Nohát! *(Feltekint, arca dúlt)* Kincset érő óra. Másodpercmutatóval. A mucikámtól kaptam. *(Kotorászik)* Talán a földre esett. *(Vladimirral és Estragonnal együtt a földön keresi. Pozzo a lábával megforgatja Lucky kalapjának maradványait)* Hallatlan!

VLADIMIR

Talán a nadrágjában van, az órazsebben.

POZZO

Hadd lám. *(Lehajol, fejét a hasához közelíti, úgy figyel)* Semmit sem hallok! *(Int a másik kettőnek, hogy közeledjenek)* Jöjjenek csak!

Estragon és Vladimir odamegy, Pozzo hasára hajolnak. Csend

Az a benyomásom, hogy a ketyegést hallanunk kellene.

VLADIMIR

Csend.

Mindhárman figyelnek, lehajolva

ESTRAGON

Én hallok valamit.

POZZO

Hol?

VLADIMIR

Az a szív.

POZZO

(csalódottan) A nyavalya törje ki!

VLADIMIR

Csend.

Figyelnek

ESTRAGON

Az is lehet, hogy az óra megállt.

Felegyenesednek

POZZO

Melyikük büzlik olyan borzalmasan?

ESTRAGON

Neki a szája bűdös, nekem a lábam.

POZZO

Akkor elbúcsúzunk.

ESTRAGON

És mi lesz a kronométerrel?

POZZO

Azt hiszem, a kastélyomban hagytam.

ESTRAGON

Isten vele.

POZZO

Isten velük.

VLADIMIR

Isten vele.

Csend. Egyikük sem mozdul

Isten vele

POZZO

Isten velük.

ESTRAGON

Isten vele.

Csend

POZZO

És köszönet.

VLADIMIR

Mi tartozunk köszönettel.

POZZO

Szóra sem érdemes.

ESTRAGON

De nagyon is.

POZZO

De nem.

VLADIMIR

De igen.

ESTRAGON

De igen.

Csend

POZZO

Sehogyan sem sikerül... *(Habozik) elindulnom.*

ESTRAGON

Az élet ilyen.

Pozzo megfordul, a díszlet felé megy Luckytól távolodóban, a póráz a megfelelő mértékben lazítja

VLADIMIR

Rossz irányba megy.

POZZO

Lendületet akarok venni. *(Mikor a kötélnek a végére ért, s már a díszletben van, megáll, megfordul, s ezt kiáltja) Álljanak félre!*

Estragon és Vladimir félreáll, és Pozzóra néz. Ostorpattogás

Indulj!

Lucky nem mozdul

ESTRAGON

Előre!

VLADIMIR

Előre!

Ostorpattogás. Lucky megindul

POZZO

Gyorsabban! *(Kijön a díszlet mögül, s Lucky mögött átvág a színen)*

Estragon és Vladimir leveszi kalapját, integet. Lucky kimegy a színről. Pozzo csattogtatja a kötelet és az ostort

Gyorsabban! Gyorsabban! *(Mielőtt maga is kívül jutna a színen, Pozzo megáll, visszafordul. A póráz megfeszül. Zaj hallatszik, Lucky elesett) A széket!*

Vladimir felveszi a széket, átadja Pozzónak, aki Luckynak hajtja

Isten velük!

ESTRAGON és **VLADIMIR** (*integetnek*) Isten vele! Isten vele!

POZZO

Talpra! Disznó!

Lucky zajosan feláll

Indulj! (*Pozzo kimegy a színről. Ostorpattogtatás*) Rajta! Isten velük! Gyorsabban! Disznó.
Gyi-há! Isten velük!

Csend

VLADIMIR

Gyorsabban múlt az idő.

ESTRAGON

Nélküle is elmúlt volna.

VLADIMIR

Igaz, csakhoggy lassabban.

Szünet

ESTRAGON

Most mit csinálunk?

VLADIMIR

Nem tudom.

ESTRAGON

Menjünk el!

VLADIMIR

Nem lehet.

ESTRAGON

Miért nem?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Szünet

VLADIMIR

Nagyon megváltoztak.

ESTRAGON

Kik?

VLADIMIR

Ők ketten.

ESTRAGON

Ez az, beszéljessünk egy kicsit!

VLADIMIR

Ugye, nagyon megváltoztak?

ESTRAGON

Valószínűleg. Csak mi nem változunk.

VLADIMIR

Valószínűleg? Kétségtelenül. Hiszen láhattad.

ESTRAGON

Látni láttam, de nem ismerem őket.

VLADIMIR

Már hogyan ismernéd.

ESTRAGON

De nem.

VLADIMIR

Hidd el, ismerjük őket! De te mindent elfelejtesz!

Szünet

Kivéve, ha csakugyan nem ugyanazok.

ESTRAGON

Nem azok, különben ők is fölismertek volna.

VLADIMIR

Ez semmit sem jelent. Én is úgy tettem, mintha nem ismerném fel őket. Ami pedig minket illet, minket senki sem ismer meg.

ESTRAGON

Hagyd már! Tudod, mire volna szükségünk... Jaj!

Vladimir nem vesz tudomást róla

Jaj!

VLADIMIR

Mert hát lehet, hogy nem ugyanazok.

ESTRAGON

Didi! Most a másik lábam fáj! *(Sántikálva ahhoz a helyhez megy, ahol a függöny felgördülése idején ült)*

Hang a díszlet mögött: „Uram!”

Estragon megáll. Mindketten a hang irányába néznek

Minden előlről kezdődik.

VLADIMIR

Gyere közelebb, fiacskám!

Kisfiú lép be, félénken megáll

FIÚ

Albert úr?

VLADIMIR

Én vagyok az.

ESTRAGON

Mit akarsz?

VLADIMIR

Gyere közelebb!

A fiú nem mozdul

ESTRAGON

(erélyesen) Gyere közelebb, nem hallod?

A fiú félénken közeledik, megáll

VLADIMIR

No, mi újság?

FIÚ

Godot úr küldött *(Elhallgat)*

VLADIMIR

Természetesen.

Szünet

Gyere közelebb!

A fiú nem mozdul

ESTRAGON

(erélyesen) Nem hallod? Gyere közelebb!

A gyerekek félénken közelebb jön, megáll

Miért ilyen későn jössz?

VLADIMIR

Üzenetet hoztál Godot úrtól?

FIÚ

Igen, uram.

VLADIMIR

Halljuk!

ESTRAGON

Miért ilyen későn jössz!

A fiú hol az egyikre, hol a másikra néz, nem tudja, melyiknek válaszoljon

VLADIMIR

(Estragonhoz) Hagyd békén.

ESTRAGON

(Vladimirhoz) Fogd be a pofád! *(A fiú felé közeledik)* Tudod-e, hány óra van?

FIÚ

(hátrál) Nem az én hibám, uram.

ESTRAGON

Talán az enyém?

FIÚ

Féltem, uram.

ESTRAGON

Féltél? Tőlünk?

Szünet

Válaszolj!

VLADIMIR

Már értem. Azoktól félt.

ESTRAGON

Hadd lám, mióta vagy itt?

FIÚ

Csak egy perce, uram.

VLADIMIR

Megijedtél az ostortól?

FIÚ

Megijedtem, uram.

VLADIMIR

A kiáltásoktól?

FIÚ

Azoktól is, uram.

VLADIMIR

Attól a két úrtól?

FIÚ

Attól, uram.

VLADIMIR

Ismered őket?

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

Idevaló vagy?

FIÚ

Idevaló, uram.

ESTRAGON

Mindez szemenszedett hazugság! *(Karon ragadja a fiút, s megrázza)* Mondd meg az igazságot!

FIÚ

(reszkette) Az igazságot mondtam, uram.

VLADIMIR

Hagyd már békén. Mi ütött beléd?

Estragon elereszti a fiút; befedi arcát. Vladimir és a fiú nézik. Estragon leveszi kezét arcáról: vonásai dúltak

Mi bajod van?

ESTRAGON

Boldogtalan vagyok.

VLADIMIR

Ne mondd! Ugyan mióta?

ESTRAGON

Elfelejtettem.

VLADIMIR

Az emlékezet néha csúfot űz belőlünk.

Estragon beszélni készül, legyint, sántikálva eltávolodik, leül, s a cipőjét kezdi lehúzni

(A fiúhoz) Szóval?

FIÚ

Godot úr...

VLADIMIR

(félbeszakítja) Ugye már találkoztam veled?

FIÚ

Nem tudom, uram.

VLADIMIR

Nem ismersz?

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

Tegnap nem voltál itt?

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

Most vagy itt először?

FIÚ

Először, uram.

Csend

VLADIMIR

Ezt szokás mondani.

Szünet

No, folytasd!

FIÚ

(hirtelen) Godot úr megbízásából közlöm, hogy ma este nem jöhet, de holnap feltétlenül eljön.

VLADIMIR

Ez minden?

FIÚ

Ez minden, uram.

VLADIMIR

Godot úrnál dolgozol?

FIÚ

Nála, uram.

VLADIMIR

És mit csinálsz?

FIÚ

A kecskéket őrzöm.

VLADIMIR

Kedves hozzád?

FIÚ

Kedves, uram.

VLADIMIR

Nem szokott megverni?

FIÚ

Nem, uram, engem nem.

VLADIMIR

Kit ver meg?

FIÚ

A testvéremet, uram.

VLADIMIR

Á, szóval van testvéred?

FIÚ

Van, uram.

VLADIMIR

És mi a foglalkozása?

FIÚ

A juhokat őrzi.

VLADIMIR

És téged miért nem ver Godot úr?

FIÚ

Nem tudom, uram.

VLADIMIR

Bizonyára szeret.

FIÚ

Nem tudom, uram.

VLADIMIR

Eleget eszel nála?

A fiú habozik

Jól tart?

FIÚ

Elég jól, uram.

VLADIMIR

És nem vagy boldogtalan?

A fiú habozik

Érted a kérdést?

FIÚ

Értem, uram.

VLADIMIR

Szóval?

FIÚ

Nem tudom, uram.

VLADIMIR

Nem tudod, hogy boldogtalan vagy-e vagy sem?

FIÚ

Nem tudom, uram.

VLADIMIR

Akárcsak én.

Szünet

Hol alszol?

FIÚ

A padláson, uram.

VLADIMIR

A testvéreddel?

FIÚ

Vele, uram.

VLADIMIR

Szénában?

FIÚ

Abban, uram.

Szünet

VLADIMIR

Helyes, elmehetsz.

FIÚ

Mit mondjak Godot úrnak, uram?

VLADIMIR

Mondd neki... *(Habozik)* Mondd, hogy láttál bennünket.

Szünet

Mert ugye láttál bennünket?

FIÚ

Igen, uram. *(Hátrahúzódk, habozik, megfordul, és futva távozik)*

A világosság hirtelen eltűnik. Egy pillanat, s már éjszaka van. A háttérben felkél a hold, felkúszik az égre, megáll, s a színt ezüstös fénnel szórja be

VLADIMIR

Végre!

Estragon felegyenesedik, kezében a cipő. Vladimirhoz megy. A cipőt a színpad szélére helyezi, felegyenesedik, s a holdat szemléli ő is

Mit csinálsz?

ESTRAGON

Amit te, nézem azt a fényhólyagot.

VLADIMIR

A cipőddel mit csinálsz?

ESTRAGON

A cipőmet itt hagyom.

Szünet

Majd jön valaki... aki éppolyan... olyan... mint én, de a lába kisebb, s boldog lesz a cipőmmel.

VLADIMIR

Nem járhatsz mezítláb.

ESTRAGON

Jézus is úgy járt.

VLADIMIR

Jézus! Mi közöd neked Jézushoz? Csak nem hasonlítod hozzá magad?

ESTRAGON

Egész életemben őhöz hasonlóítottam magam.

VLADIMIR

Az más, ott meleg volt, jó élet.

ESTRAGON

Igen. S az embert egykettőre keresztre feszítették.

Csend

VLADIMIR

Itt most már semmi keresnivalónk nincs.

ESTRAGON

Másutt sincs.

VLADIMIR

Gogó, Gogó, ne légy már ilyen. Holnap minden jobb lesz.

ESTRAGON

Ugyan miért lenne?

VLADIMIR

Nem hallottad, a kölyök mit mondott?

ESTRAGON

Nem hallottam.

VLADIMIR

Azt, hogy Godot holnap föltétlenül eljön.

Szünet

Mit szólsz hozzá?

ESTRAGON

Azt, hogy akkor várjuk meg itt.

VLADIMIR

Hülye vagy?! Fedél után kell néznünk. *(Karon ragadja Estragont)* Gyere! *(Magával húzza)*

Estragon eleinte enged, később ellenáll. Megállnak mindketten

ESTRAGON

(a fára néz) Milyen kár, hogy nincs egy darab kötelünk.

VLADIMIR

Gyere! Kezd hideg lenni. *(Húzza. Az előbbi játék)*

ESTRAGON

Holnap juttasd eszembe, hogy hozzak kötelet.

VLADIMIR

Jó, jó, de gyere. *(Húzza. Az előbbi játék)*

ESTRAGON

Mióta is, hogy éjjel-nappal együtt vagyunk?

VLADIMIR

Nem tudom. Talán ötven éve.

ESTRAGON

Emlékszel, mikor a Szajnába ugrottam?

VLADIMIR

Szüretidő volt.

ESTRAGON

Kihalásztál.

VLADIMIR

Réges-régen elfeledtem az egészet.

ESTRAGON

A ruhámat a napon szárítottuk meg.

VLADIMIR

Ne gondolj rá! Gyere!

Az előbbi játék

ESTRAGON

Várj!

VLADIMIR

Fázom.

ESTRAGON

Azon gondolkodom, vajon nem lett volna-e okosabb, ha ki-ki maga marad, s éli a maga életét.

Szünet

Nem vagyunk egymáshoz valók.

VLADIMIR

(sértődés nélkül) Nem biztos.

ESTRAGON

Úgy van, semmi sem biztos.

VLADIMIR

S ha azt hiszed, hogy úgy jobb, bármikor elválhatunk.

ESTRAGON

Most már nem érdemes.

Csend

VLADIMIR

Úgy van, most már nem érdemes.

Csend

ESTRAGON

Megyünk?

VLADIMIR

Menjünk.

Nem mozdulnak

Függöny

MÁSODIK FELVONÁS

Másnap. Ugyanabban az időben. Ugyanott. Estragon cipője a színpad szélén, a sarkok összeérnek, a cipők orra kifelé néz. Lucky kalapja ugyanott. A fa lombot hajtott. Belép Vladimir. Élénk. Megáll, és hosszasan szemléli a fát. Hirtelen járkálni kezd a színen összevissza. A cipők előtt mozdulatlanul megáll, lehajol, az egyiket fölemeli, megvizsgálja, beleszagol, gondosan visszateszi a helyére. Folytatja a gyors járkálást. Megáll a jobb oldali díszlet mellett, kezével ellenzőt csinál szeme elé, hosszán néz a távolba. Ismét jön-megy. Megáll a bal oldali díszlet előtt; ugyanaz a játék. Jön-megy. Hirtelen megáll, kezét összekulcsolja mellén, fejét hátraveti, és teli torokból énekelni kezd

VLADIMIR

Egy kutya a konyhában... (Minthogy mélyen kezdte, abbahagyja, köhéccsel, s előlről kezdi magasabban)

Egy kutya a konyhában
A kolbászt megette,
A szakács merőkanállal
Agyon is ütötte.
A többi kutya ezt látta,
Sírt ásott hát neki,

(Abbahagyja, utánagondol, majd előlről kezdi)

A többi kutya ezt látta,
Sírt ásott hát neki,
A fejfáján van egy tábla,
Amely azt hirdeti:
Egy kutya a konyhában
A kolbászt megette,
A szakács a merőkanállal
Agyon is ütötte.
A többi kutya ezt látta,
Sírt ásott hát neki...

(Abbahagyja. Az előbbi játék)

A többi kutya ezt látta,
Sírt ásott hát neki...

(Abbahagyja. Az előbbi játék. Halkan)

A többi kutya mit csinált?
Sírt ásott hát neki...

(Elhallgat, egy pillanatig mozdulatlan marad, aztán ismét lázasan járkálni kezd a színpadon, összevissza. Ismét megáll a fa előtt; fel-alá járkál, megáll a cipők előtt, fel-alá járkál, a bal oldali díszlethez fut, a távolba néz, majd a jobb oldalihoz siet, s újra a távolba néz. Ebben a pillanatban megjelenik Estragon a bal oldali díszlet felől, mezítláb, lehajtott fejjel, lassan átvág a színen. Vladimir megfordul, és észreveszi) Ismét itt vagy!

Estragon megáll, de a fejét nem emeli fel. Vladimir feléje indul

Hadd öleljelek meg!

ESTRAGON

Ne nyúlj hozzám!

Vladimir sértődötten megtorpan. Csend

VLADIMIR

Ha kívánod, elmegyek.

Szünet

Gogó! (*Szünet, Vladimir figyelmesen szemléli*) Megvertetek?

Szünet

Gogó!

Estragon lehajtott fejjel még mindig hallgat

Hol töltötted az éjszakát? (*Csend, Vladimir közelebb megy hozzá*)

ESTRAGON

Ne nyúlj hozzám! Ne kérdezz semmit! Ne, mondj semmit! Maradj velem!

VLADIMIR

Elhagytalak én valaha?

ESTRAGON

De hagytad, hogy elmenjek.

VLADIMIR

Nézz rám!

Estragon nem mozdul

(*Harsogó hangon*) Nézz rám! Hallod?

Estragon felemeli a fejét. Hosszan nézik egymást, mint a műtárgyakat szokás, hol hátralepve, hol előre, néha lehajolva, egyre erősebben remegnek egymás láttán, aztán hirtelen össze-ölelkeznek, s egymás hátára csapkodnak. Az ölelkezésnek vége. Estragon, hogy nincs kibe kapaszkodnia, kevés híján elesik

ESTRAGON

Micsoda nap!

VLADIMIR

Jól megvertetek? Hadd hallom, hogy történt.

ESTRAGON

Megint vége egy napnak.

VLADIMIR

Még nincs vége.

ESTRAGON

Az én számomra vége, bármi is történjék még, akkor is.

Csend

Az előbb énekeltél. Hallottam.

VLADIMIR

Úgy van. Emlékszem.

ESTRAGON

Rosszul esett. Arra gondoltam, egyedül van, azt hiszi, hogy én örökre elmentem, és mégis énekel.

VLADIMIR

A jóvedvünknek nem tudunk parancsolni. Egész nap remek formában éreztem magam.

Szünet

Éjszaka egyetlenegyszer sem mentem ki.

ESTRAGON

(búsan) Látod, ha nem vagyok itt, a pisálással sincs baj.

VLADIMIR

Hiányoztál - de ugyanakkor remekül éreztem magam. Ugye furcsa?

ESTRAGON

(megbántva) Remekül?

VLADIMIR

(némi gondolkodás után) Talán nem ez a megfelelő szó.

ESTRAGON

És most?

VLADIMIR

(fontolgatás után) Most... *(Vidáman)* Visszajöttél... *(Semlegesén)* együtt vagyunk... *(Búsan)* Itt vagyok.

ESTRAGON

Láthatod, ha itt vagyok, mindjárt nem érzed magad olyan jól. Én is jobban éreztem magam egyedül.

VLADIMIR

(megbántva) Akkor minek kezdjük előlről?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

De én igen, én tudom. Te képtelen vagy megvédeni magad. Ha veled vagyok, nem vernek meg.

ESTRAGON

Te se tudtad volna megakadályozni.

VLADIMIR

Miért nem?

ESTRAGON

Mert tízen voltak.

VLADIMIR

Úgy értem, megakadályozhattam volna, hogy olyan helyzetbe kerülj.

ESTRAGON

Semmit sem követtem el.

VLADIMIR

Akkor miért vertek meg?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Mégis, hidd el, Gogó, vannak dolgok, amiket te nem értesz meg, én viszont megérték. Ezt nyilván tudod.

ESTRAGON

Mondtam már, hogy nem követtem el semmit.

VLADIMIR

Talán nem, talán mégis. Ha az ember félti a bőrét, úgy viselkedik, hogy ne essék baja. De mindegy, ne beszéljünk többet erről. Visszajöttél, s ennek nagyon örülök.

ESTRAGON

Tízen voltak.

VLADIMIR

Valld be, hogy a lelked mélyén te is örülsz.

ESTRAGON

Minek örülök?

VLADIMIR

Hogy ismét együtt vagyunk.

ESTRAGON

Azt hiszed?

VLADIMIR

Mondd, hogy így van, még ha nem úgy gondolod is.

ESTRAGON

Mit mondjak?

VLADIMIR

Így mondd: nagyon örülök.

ESTRAGON

Nagyon örülök.

VLADIMIR

Én is.

ESTRAGON

Én is.

VLADIMIR

Mindketten örülünk.

ESTRAGON

Mindketten örülünk.

Csend

Rendben van, örülünk; de mit csinálunk?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Csend

VLADIMIR

Tegnap óta nagy változás történt itt.

ESTRAGON

És ha nem jön?

VLADIMIR

(egy pillanatnyi értetlenség után) Majd meglátjuk.

Szünet

Szóval tegnap óta nagy változás történt itt.

ESTRAGON

Minden nedves.

VLADIMIR

A fára nézz!

ESTRAGON

Az ember nem lép kétszer ugyanabba a szarba.

VLADIMIR

A fáról beszélek, nézz a fára!

Estragon a fára néz

ESTRAGON

Tegnap nem volt itt?

VLADIMIR

De itt volt. Nem emlékszel? Egy hajszálon múlt, hogy nem kötöttük fel magunkat rá. *(Tűnődik)* Igen, így van, kis híján felkötöttük *(Szótagolva)* ma-gun-kat. Te nem akartad. Nem emlékszel?

ESTRAGON

Álmodtad az egészet.

VLADIMIR

Csakugyan elfelejtetted?

ESTRAGON

Én már ilyen vagyok. Vagy rögtön felejték, vagy egyáltalán nem felejték.

VLADIMIR

Elfelejtetted Pozzót is, Luckyt is?

ESTRAGON

Pozzót és Lukyt?

VLADIMIR

Mindent elfelejtett!

ESTRAGON

Arra a dilinósra emlékszem, aki rugdosott, aztán hülyült.

VLADIMIR

Az volt Lucky!

ESTRAGON

Most már emlékszem. Mikor történt?

VLADIMIR

És a másokra, aki pórázon tartotta, arra nem emlékszel?

ESTRAGON

Csontot adott.

VLADIMIR

Az volt Pozzo.

ESTRAGON

És azt állítod, hogy mindez tegnap történt?

VLADIMIR

Gondolj csak utána, mikor történt volna?

ESTRAGON

És ugyanitt?

VLADIMIR

Persze hogy itt! Nem ismerős a környék?

ESTRAGON

(hirtelen dühvel) Hogy ismerős-e! Mi legyen ismerős? Ebben a sivárságban töltöttem az egész kurva életet. Ki figyel ilyenkor az árnyalatokra! *(Körülnéz)* Nézd ezt a förtelmet! Sohasem mozdultam ki innét!

VLADIMIR

Nyugalom, nyugalom.

ESTRAGON

Te hagyd nyugton az ismerős környékeiddel! Arról pofázz, hogy a föld alatt mi van!

VLADIMIR

Csak nem azt akarod bebeszélni nekem, hogy *(Mozdulat)* ez itt olyan, mint a Francia-középhegység? A különbség óriási.

ESTRAGON

A Középhegység? Ki beszél a Középhegységről?

VLADIMIR

De hiszen voltál a Középhegységben!

ESTRAGON

Nem voltam, sohasem voltam a Középhegységben! Az egész hügyos életemet itt csorgattam el, ahogy mondom, itt! A Szarhegységben.

VLADIMIR

Én pedig a tűzbe teszem a kezem, hogy voltunk a Középhegységben, együtt. Mégpedig szüreten egy kis faluban. Roussillonban, bizonyos Bonellynél.

ESTRAGON

(nyugodtabban) Lehet. De nem vettem észre.

VLADIMIR

De hiszen ott vörösek az erdők.

ESTRAGON

(kimerülten) Mondom, nem vettem észre!

Csend. Vladimir mély lélegzetet vesz

VLADIMIR

Nehéz veled az élet, Gogo.

ESTRAGON

Ki-ki kövesse a maga útját.

VLADIMIR

Mindig ezt hajtogatod, s mindig visszajössz.

Csend

ESTRAGON

A legjobb volna, ha engem is megölnének, mint azt.

VLADIMIR

Miféle azt?

Szünet

Miféle azt?

ESTRAGON

Mint azt a többi milliót meg milliót.

VLADIMIR

(szentenciaképpen) Mindenkinek megvan a maga kis keresztje. *(Sóhaj)* Amíg meg nem hal, és gyorsan el nem felejtik.

ESTRAGON

Addig is iparkodjunk izgalom nélkül beszélgetni, ha már képtelenek vagyunk arra, hogy hallgassunk.

VLADIMIR

Úgy van, sohasem áll be a szánk.

ESTRAGON

Mert nem akarunk gondolkozni.

VLADIMIR

Megvan rá a mentség.

ESTRAGON

Mert nem akarjuk hallani.

VLADIMIR

Megvan rá az okunk.

ESTRAGON

A holtak hangját.

VLADIMIR

Ami olyan, mint a szárnyak csattogása.

ESTRAGON

Levélzizegés.

VLADIMIR

Homokcsikorgás.

ESTRAGON

Levélzizegés.

Csend

VLADIMIR

Mind egyszerre beszélnek.

ESTRAGON

És mindegyik csak a magáét mondja.

Csend

VLADIMIR

Susognak.

ESTRAGON

Mormolnak.

VLADIMIR

Zajonganak.

ESTRAGON

Mormolnak.

Csend

VLADIMIR

Mit mondanak?

ESTRAGON

Az életükről beszélnek.

VLADIMIR

Hát nem elég, hogy éltek?

ESTRAGON

Beszélniök kell róla.

VLADIMIR

Hát nem elég, hogy meghaltak?

ESTRAGON

Nem, nem elég.

Csend

VLADIMIR

Az egész olyan, mint mikor a toll suhog.

ESTRAGON

A levelek suhognak.

VLADIMIR

A hamu.

ESTRAGON

A levelek.

Hosszú csend

VLADIMIR

Mondj valamit!

ESTRAGON

Várj, míg eszembe jut.

Hosszú csend

VLADIMIR

(szorongva) Mondj bármit!

ESTRAGON

Mit is csinálunk most?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Csend

VLADIMIR

Borzalmas nehéz így!

ESTRAGON

Énekelj!

VLADIMIR

Nem, nem. *(Tűnődik)* Kezdjük az egészet előlről!

ESTRAGON

Csakugyan. Gondolom, nem is lesz nehéz.

VLADIMIR

Elindulni, az nehéz.

ESTRAGON

Bárhonnan elindulhat az ember.

VLADIMIR

De el kell határozni.

ESTRAGON

Persze, persze.

Csend

VLADIMIR

Segíts rajtam!

ESTRAGON

Igyekszem.

Csend

VLADIMIR

Aki igyekszik, az megérti.

ESTRAGON

Persze, persze.

VLADIMIR

És akkor már nem találhat semmit.

ESTRAGON

Úgy van.

VLADIMIR

Már nem tud gondolkozni.

ESTRAGON

De azért csak gondolkozik.

VLADIMIR

De nem, az lehetetlen.

ESTRAGON

Helyes, mondjunk ellent egymásnak.

VLADIMIR

Az is lehetetlen.

ESTRAGON

Azt hiszed?

VLADIMIR

Mi már sohasem fogunk gondolkozni.

ESTRAGON

Akkor mi a bajunk?

VLADIMIR

Nem a gondolkodás a legrosszabb.

ESTRAGON

Természetesen, természetesen. Mindamellet az.

VLADIMIR

Hogyhogy mindamellet az?

ESTRAGON

Helyes, kérdezzük egymást.

VLADIMIR

Mit akartál azzal mondani, hogy mindamellet az?

ESTRAGON

Hogy mindamellet az már rossz!

VLADIMIR

Ahogy mondod.

ESTRAGON

Mi lenne, ha kijelentenénk, hogy boldogok vagyunk?

VLADIMIR

A rettenetes az, hogy már gondolkozunk.

ESTRAGON

Tényleg? Gondolkoztunk volna?

VLADIMIR

S az a tömérdek hulla, az honnét származik?

ESTRAGON

A csontvázak?

VLADIMIR

Azok.

ESTRAGON

Ahogy mondod.

VLADIMIR

Mert valamikor egy kicsit gondolkoztunk.

ESTRAGON

Egészen az elején.

VLADIMIR

Hullaház a lelkünk. Tetemnéző.

ESTRAGON

Ne nézzünk bele!

VLADIMIR

Vonzza a szemet.

ESTRAGON

Persze, persze.

VLADIMIR

Bármit is határoztunk.

ESTRAGON

Mit mondtál?

VLADIMIR

Bármit is határoztunk.

ESTRAGON

A természet felé kell fordulnunk.

VLADIMIR

Már megpróbáltuk.

ESTRAGON

Persze, persze.

VLADIMIR

Nem ez a legrosszabb, annyi biztos.

ESTRAGON

Mármint mi?

VLADIMIR

Hogy gondolkoztunk.

ESTRAGON

Ahogy mondod.

VLADIMIR

De könnyen meglehettünk volna nélküle.

ESTRAGON

No és aztán!

VLADIMIR

Tudom, tudom.

Csend

ESTRAGON

Bemelegítőnek nem is volt rossz.

VLADIMIR

Igen, de most már valami mást kell találnunk.

ESTRAGON

Nézzük csak!

VLADIMIR

Nézzük!

ESTRAGON

Nézzük!

Töprengenek

VLADIMIR

Mit is mondtam? Onnét előlről kezdhethénk.

ESTRAGON

Honnét?

VLADIMIR

Egészen az elejétől.

ESTRAGON

Minek az elejétől?

VLADIMIR

Ma este... Mondtam... mondtam...

ESTRAGON

Rám ne számíts, én nem emlékszem.

VLADIMIR

Várj csak... megöleltük egymást... örülünk... örültünk... és hogy mit csinálunk most, hogy örültünk... várunk... Hadd lám... mindjárt eszembe jut... várunk... most... hogy örülünk... várunk... hadd lám... Megvan! A fa!

ESTRAGON

A fa?

VLADIMIR

Hát nem emlékszel?

ESTRAGON

Fáradt vagyok.

VLADIMIR

Nézd a fát!

Estragon nézi a fát

ESTRAGON

Semmit sem látok.

VLADIMIR

Tegnap este még kopasz volt, mint egy csontváz! Mára kihajtottak a levelei.

ESTRAGON

A levelei?

VLADIMIR

Egyetlen éjszaka alatt!

ESTRAGON

Nyilván tavasz van.

VLADIMIR

De egyetlen éjszaka alatt!

ESTRAGON

Mondtam már, hogy tegnap este nem voltunk itt. Álmodtad az egészet.

VLADIMIR

És szerinted hol voltunk tegnap este?

ESTRAGON

Nem tudom. Máshol. Űrességben itt nincs hiány.

VLADIMIR

(mint aki bizonyos a dolgában) Helyes. Nem voltunk itt tegnap este. Hadd hallom, mit csináltunk tegnap este?

ESTRAGON

Hogy mit csináltunk?

VLADIMIR

Próbálj visszaemlékezni!

ESTRAGON

Hát... hát... nyilván fecsegtünk.

VLADIMIR

(uralkodik magán) Miről fecsegtünk?

ESTRAGON

Hát összevissza fecsegtünk, semmiségekről fecsegtünk. *(Határozottan)* Igen, emlékszem, tegnap este semmiségekről fecsegtünk. Fél százada ezt csináljuk.

VLADIMIR

Valami tényre, valami jellemző körülményre nem emlékszel?

ESTRAGON

(*unottan*) Ne izgasd magad, Didi!

VLADIMIR

A napra? A holdra? Egyikre sem emlékszel?

ESTRAGON

Nyilván ott voltak, a szokásos helyükön.

VLADIMIR

És semmi szokatlant nem figyeltél meg?

ESTRAGON

Sajnálom.

VLADIMIR

És Pozzót? És Luckyt?

ESTRAGON

Pozzo?

VLADIMIR

A csontok.

ESTRAGON

Mintha nem is csont, hanem halszálka lett volna.

VLADIMIR

Pozzótól kaptad.

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

És a rúgás?

ESTRAGON

A rúgás? Persze, persze, belém rúgtak néhányszor.

VLADIMIR

Lucky rúgott beléd.

ESTRAGON

És mindez tegnap este történt?

VLADIMIR

Mutasd a lábad!

ESTRAGON

Melyiket?

VLADIMIR

Mind a kettőt. Húzd fel a nadrágod!

Estragon fél lábon állva a másik lábát Vladimir felé nyújtja, és kis híján elesik. Vladimir megragadja a lábát. Estragon megtántorodik

Húzd fel a nadrágodat!

ESTRAGON

(tántorog) Nem bírom.

Vladimir felhúzza a nadrágot, szemügyre veszi Estragon lábát, elereszti. Estragon kis híján felbukik

VLADIMIR

A másikat.

Estragon ugyanazt a lábát nyújtja

A másikat. Nem hallod?

Ugyanaz a játék a másik lábbal

Tessék, itt a seb, már gennyed.

ESTRAGON

És aztán?

VLADIMIR

Hol a cipőd?

ESTRAGON

Nyilván eldobtam.

VLADIMIR

Mikor?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Miért?

ESTRAGON

Nem emlékszem.

VLADIMIR

Majd én megmondom, miért dobtad el.

ESTRAGON

Fájt a lábam.

VLADIMIR

(a cipőre mutat) Ott van a cipőd.

Estragon a cipőre néz

Ugyanott, ahova tegnap este tetted.

Estragon odamegy, lehajol, s közelebbről vizsgálja a cipőt

ESTRAGON

Nem az én cipőm.

VLADIMIR

Nem a tied?!

ESTRAGON

Az én cipőm fekete volt, ez sárga.

VLADIMIR

Biztos vagy benne, hogy fekete volt?

ESTRAGON

Nem is fekete, hanem szürke.

VLADIMIR

És ez még sárga? Hadd lám.

ESTRAGON

(felemeli az egyik cipőt) Tulajdonképpen zöldes.

VLADIMIR

(közelebb megy) Hadd lám!

Estragon a kezébe adja a cipőt. Vladimir megnézi, haragosan eldobja

A teremtésit!

ESTRAGON

Láthatod, hogy ez itt...

VLADIMIR

Tudom, mi történt. Igenis tudom, mi történt.

ESTRAGON

Mert hát ez itt...

VLADIMIR

Egyszerű, mint a pofon. Valaki erre járt, felhúzta a cipődet, és itt hagyta a magáét.

ESTRAGON

Miért?

VLADIMIR

A saját cipője nem volt jó, elvette a tiedet.

ESTRAGON

De az én cipőm kicsi volt.

VLADIMIR

Kicsi neked, de nem neki.

ESTRAGON

Fáradt vagyok.

Szünet

Menjünk innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Szünet

Akkor mit csinálunk?

VLADIMIR

Semmit. Nincs mit csinálni.

ESTRAGON

De én nem bírom tovább.

VLADIMIR

Akarsz egy retket?

ESTRAGON

Más nincs?

VLADIMIR

Van retek, és van fehérrépa.

ESTRAGON

Sárgarépa nincs?

VLADIMIR

Nincs. Különben is túlzás, hogy mindig sárgarépát akarsz.

ESTRAGON

Akkor adj egy retket!

Vladimir a zsebében kotorász, csak fehérrépát talál, végül kihúz egy retket, s odaadja Estragonnak, aki megvizsgálja, szagolgatja

Fekete!

VLADIMIR

De retek.

ESTRAGON

Tudhatnád, hogy csak a piros retket szeretem.

VLADIMIR

Nem akarod?

ESTRAGON

Én csak a piros retket szeretem.

VLADIMIR

Akkor add vissza!

Estragon visszaadja

ESTRAGON

Megyek, keresek egy sárgarépát. *(Nem mozdul)*

VLADIMIR

Mindennek egyre kevesebb a jelentősége.

ESTRAGON

Még nem eléggé kevés.

Csend

VLADIMIR

Próbáld fel!

ESTRAGON

Már mindent megpróbáltam.

VLADIMIR

A cipőt.

ESTRAGON

Próbáljam fel?

VLADIMIR

Azzal is múlik az idő.

Estragon habozik

Hidd el, mulatságos lesz!

ESTRAGON

Pihentető!

VLADIMIR

Mulatságos.

ESTRAGON

Pihentető.

VLADIMIR

Rajta!

ESTRAGON

Segítség?

VLADIMIR

Természetesen.

ESTRAGON

Minden sikerül, ha együtt csináljuk, ugye, Didi?

VLADIMIR

De még mennyire, de még mennyire. Rajta, először a bal lábadra húzzuk föl!

ESTRAGON

Látod, Didi, mindig akad valami, ami elhitei velünk, hogy élünk.

VLADIMIR

(türelmetlenül) Úgy van, úgy van, varázslók vagyunk. De ne térjünk el az elhatározásunktól.
(Felveszi az egyik cipőt) Rajta, nyújtsd a lábad!

Estragon közel megy hozzá, felemeli az egyik lábát

A másikat, disznó!

Estragon felemeli a másik lábát

Magasabbra!

Összekapaszkodva végigtántorognak a színen. Vladimirnak végtére sikerül felhúzni a cipőt

Hadd lám, tudsz-e járni benne!

Estragon lépeget

No?

ESTRAGON

Jó!

VLADIMIR

(madzagot vesz elő a zsebéből) Befűzzük.

ESTRAGON

(hevesen) Nem, nem, fűző nem kell, nem kell!

VLADIMIR

Nincs igazad. Próbáljuk fel a másikat is.

Az előbbi játék

No?

ESTRAGON

Ez is jó.

VLADIMIR

Nem szorít?

ESTRAGON

(súlyosabb léptekkel próbálja ki a cipőt) Még nem.

VLADIMIR

Ezek szerint megtartod.

ESTRAGON

Nagyon nagy ez a cipő.

VLADIMIR

Nézd, lehet, hogy egyszer zoknid is lesz.

ESTRAGON

Igazad van.

VLADIMIR

Tehát megtartod?

ESTRAGON

A cipőről már épp eleget beszélünk.

VLADIMIR

Igen, csakhoggy...

ESTRAGON

Elég!

Csend

Mégis leülök. *(Körülnéz, hogy hova üljön, majd oda ül, ahol az első felvonás elején ült)*

VLADIMIR

Tegnap este is ott ültél.

Csend

ESTRAGON

Bár tudnék aludni!

VLADIMIR

Tegnap este aludtál.

ESTRAGON

Megpróbálom. *(Fejét a lába közé ejti, olyan helyzetet ölt, mint a magzat a méhben)*

VLADIMIR

Várj! *(Közelebb megy Estragonhoz, és erős hangon énekelni kezd)* Do do do do...

ESTRAGON

(felemeli a fejét) Ne olyan hangosan!

VLADIMIR

(halkabban)

Do do do do

Do do do do

Do do do do

Do do...

Estragon elalszik. Vladimir leveszi a kabátját, ráborítja Estragon vállára, ide-oda járkál, s melegítésképpen a karjával csapkod. Estragon felriad álmából, feláll, eszelősen elindul. Vladimir hozzáfut, átöleli

No... no... itt vagyok... Ne félj!

ESTRAGON

Ó!

VLADIMIR

No... no... Vége.

ESTRAGON

Zuhantam.

VLADIMIR

Vége. Ne gondoldj rá!

ESTRAGON

Fent voltam egy...

VLADIMIR

Nem, nem, ne mondj semmit! Gyere, sétálunk egy kicsit! *(Karonfogja Estragont, s addig sétáltatja fel és alá a színen, míg Estragon fel nem lázad)*

ESTRAGON

Elég! Elfáradtam!

VLADIMIR

Jobb szeretsz ott ücsörögni, s nem csinálni semmit?

ESTRAGON

Jobban.

VLADIMIR

Kérlek. *(Elereszti Estragont, felveszi a földről a kabátját és felölti)*

ESTRAGON

Menjünk innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért nem?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Vladimir előlről kezdi a járkálást

Miért nem maradsz nyugton?

VLADIMIR

Fázom.

ESTRAGON

Korán jöttünk.

VLADIMIR

Mindig az éjszaka beköszönte előtt jövünk.

ESTRAGON

De az éjszaka nem köszönt be.

VLADIMIR

Hirtelen lesz éjszaka, mint tegnap is.

ESTRAGON

Sötét éjszaka lesz.

VLADIMIR

És akkor elmehetünk.

ESTRAGON

Aztán nappal lesz.

Szünet

Mit tegyünk, mit csináljunk?

VLADIMIR

(abbahagyja a járkálást, hevesen) Abbahagyod végre a panaszkodást? Torkig vagyok az örökös nyögdécseléssel!

ESTRAGON

Elmegyek.

VLADIMIR

(megpillantja Lucky kalapját) Nézd csak!

ESTRAGON

Isten veled.

VLADIMIR

Lucky kalapja! (*Odamegy*) Egy órája itt vagyok, s nem vettem észre! (*Elégedetten*) Remek!

ESTRAGON

Soha többet nem látsz.

VLADIMIR

A helyet tehát nem tévesztettem el. Most már nyugodtak lehetünk. (*Felveszi a földről Lucky kalapját, megszemléli, helyresimítja*) Szép kalap lehetett. (*A fejére teszi, saját kalapját Estragonnak nyújtja*) Fogd!

ESTRAGON

Mit?

VLADIMIR

Tartsd egy kicsit!

Estragon elveszi Vladimir kalapját. Vladimir két kézzel eligazítja fején Lucky kalapját. Estragon fejére teszi Vladimir kalapját, a magáét Vladimirnek nyújtja. Vladimir elveszi Estragon kalapját. Estragon két kézzel eligazítja fején Vladimir kalapját. Vladimir Lucky kalapja helyett Estragon kalapját teszi fel, s Lucky kalapját Estragon felé nyújtja. Estragon átveszi Lucky kalapját. Vladimir két kézzel fejébe igazítja Estragon kalapját. Estragon Lucky kalapját veszi fel Vladimir kalapja helyett, amelyet visszaad Vladimirnek. Vladimir átveszi a saját kalapját. Estragon két kézzel eligazítja a fején Lucky kalapját. Vladimir saját kalapját teszi fel Estragon kalapja helyett, melyet visszaad Estragonnak. Estragon elveszi a kalapját. Vladimir két kézzel eligazítja a fején a tulajdon kalapját. Estragon saját kalapját teszi Lucky kalapja helyébe, ezt átadja Vladimirnek. Vladimir elveszi Lucky kalapját. Estragon két kézzel eligazítja a fején a saját kalapját. Vladimir Lucky kalapját veszi fel a sajátja helyett, ezt átadja Estragonnak. Estragon fejére teszi Vladimir kalapját. Vladimir két kézzel eligazítja Lucky kalapját. Estragon visszaadja Vladimir kalapját Vladimirnek, aki elveszi, s Estragonnak nyújtja. Estragon elveszi, Vladimirnek nyújtja, aki elveszi, és földhöz csapja. Mindez gyorsan történik

Jól áll?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

No, hát nem nézek ki jól? (*Kacéran jobbra-balra hajtja a fejét, s úgy mozog, mint egy manőken*)

ESTRAGON

Borzalmasan.

VLADIMIR

De nem borzalmasabban, mint általában?

ESTRAGON

Ugyanúgy.

VLADIMIR

Akkor megtartom, az én kalapom ugyanis megfájdította a fejemet.

Szünet

Hogy is mondjam?

Szünet

Míntha vakart volna.

ESTRAGON

Elmegyek.

VLADIMIR

Nem akarsz játszani?

ESTRAGON

Mit játszunk?

VLADIMIR

Például Pozzót és Luckyt.

ESTRAGON

Nem tudom, mi az.

VLADIMIR

Én játszom Luckyt, te Pozzót. *(Utánozza Luckyt, amint rogyadozik a csomagok súlya alatt. Estragon döbbenten nézi)* Rajta!

ESTRAGON

Mit kell tennem?

VLADIMIR

Hordj le!

ESTRAGON

Gazember!

VLADIMIR

Jobban!

ESTRAGON

Trágyadomb! Gané!

Vladimir előrejön, hátrál, mindvégig görnyedten

VLADIMIR

Szólj rám, hogy gondolkozzam!

ESTRAGON

Mi?

VLADIMIR

Mondd, hogy: gondolkozz, disznó!

ESTRAGON

Gondolkozz, disznó!

Csend

VLADIMIR

Nem tudok.

ESTRAGON

Elég volt.

VLADIMIR

Mondd, hogy táncoljak!

ESTRAGON

Elmegyek.

VLADIMIR

Táncolj, disznó! *(Egy helyben állva riszálja magát)*

Estragon kirohan

Nem megy. (Felnéz, észreveszi, hogy Estragon nincs ott, fájdalmasan felkiált) Gogó! (Csend. Csaknem futva fel-alá jár a színen. Estragon rohanva, lélegzetéből kifogyva visszatér, és Vladimir felé rohan. Egymástól néhány lépésnyire megállnak) Végre ismét látlak.

ESTRAGON

(zihálva) Átok üldöz.

VLADIMIR

Hol voltál? Azt hittem, örökre elmentél.

ESTRAGON

El is jutottam a meredek széléig. Jönnek.

VLADIMIR

Kik?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Hányan?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

(diadalmasan) Godot jön! Végre! (Lelkendezve öleli meg Estragont) Gogó barátom, megjött Godot! Megmenekültünk! Menjünk elébe! Gyere! (A díszlet irányába húzza Estragont, Estragon ellenáll, kiszabadítja magát, s átfut a szín másik oldalára) Gyere vissza, Gogó!

Csend. Vladimir ahhoz a díszlethez szalad, amely mögött Estragon eltűnt, s a távolba néz. Estragon lélekszakadva tér vissza, s a jöttére megforduló Vladimirhoz fut)

Szóval megint csak itt vagy!

ESTRAGON

A kárhozat üldöz.

VLADIMIR

Mennyire jutottál?

ESTRAGON

A meredek széléig.

VLADIMIR

Fennsíkron vagyunk, csakugyan. Nincs vita, ez itt fennsík.

ESTRAGON

Onnan is jönnek.

VLADIMIR

Be vagyunk kerítve!

A rémült Estragon a hátsó díszletet alkotó függöny felé rohan, megakad benne, s a földre esik

Hülye! Arrafelé nincs kijárás. *(Odamegy, talpra segíti, és a színpad szélére vezeti. A közönség felé mutat)* Errefelé senki sincsen. Erre menekülj! No, rajta, indulj! *(Meglöki Estragont, az rémülten hőköl vissza a mélység előtt)* Nem tetszik? Az igazat megvallva, semmi csodálatos nincs benne. *(Tűnődik)* Más nem marad hátra, mint hogy elbújj.

ESTRAGON

De hova?

VLADIMIR

A fa mögé.

Estragon tétovázik

Gyorsan! A fa mögé!

Estragon a fa felé rohan, ez azonban alig rejti el

Ne mozdulj!

Estragon kijön a fa mögül

Ennek a fának csakugyan nem sok hasznát vesszük. *(Estragonhoz)* Becsavarodtál?

ESTRAGON

(nyugodtabban) Elvesztettem a fejemet. *(Restelkedve lehajtja a fejét)* Bocsáss meg! *(Büszkén felszegezi a fejét)* Vége! Majd meglátod. Hadd halljam, mit csináljak?

VLADIMIR

Nincs mit csinálni.

ESTRAGON

Te itt örködsz. *(Vladimirt a bal oldali díszlethez vezeti, s a színpadnak háttal helyezi el)* Maradj itt, ne mozdulj, és nyisd ki a szemed! *(Az átelleni díszlethez fut. Vladimir a válla fölött szemmel kíséri. Estragon megáll, a távolba néz, hátrapillant. Válluk fölött nézik egymást)* Egymás oldalán, mint a régi jó időkben!

Rövid ideig még egymásra néznek, aztán folytatják a kémlelést. Hosszú csend

Senki sem közeledik?

VLADIMIR

(feléje fordul) Mit mondasz?

ESTRAGON

(hangosabban) Nem látsz senkit?

VLADIMIR

Senkit.

ESTRAGON

Én sem.

Tovább kémlelődnek. Hosszú csend

VLADIMIR

Úgy látszik, tévedtél.

ESTRAGON

(arrafelé fordul) Mit mondasz?

VLADIMIR

(hangosabban) Az előbb tévedtél.

ESTRAGON

Ne kiabálj!

Tovább kémelelődnek. Hosszú csend

VLADIMIR és ESTRAGON

(egyszerre fordulnak egymás felé)

Szóval...

VLADIMIR

Bocsáss meg!

ESTRAGON

Mondd!

VLADIMIR

Nem, nem!

ESTRAGON

De igen!

VLADIMIR

A szavadba vágtam.

ESTRAGON

Én vágtam a szavadba.

Dühösen méregetik egymást

VLADIMIR

Csak nem fogunk udvariaskodni?

ESTRAGON

Te ne makacskodj!

VLADIMIR

(erélyesen) Fejezd be a mondatot, ha mondom!

ESTRAGON

(ugyanúgy) Fejezd be te a tiedet!

Csend. Elindulnak egymás felé. Megállnak

VLADIMIR

Nyomorult!

ESTRAGON

Remek ötlet! Hordjuk le egymást a sárga földig.

Gyalázkodó szavak után - csend

Most pedig béküljünk ki.

VLADIMIR

Gogó!

ESTRAGON

Didi!

VLADIMIR

Add a kezed!

ESTRAGON

Itt a kezem!

VLADIMIR

Gyere a karjaimba!

ESTRAGON

A karjaidba?

VLADIMIR

(kitárja a karját) Ide!

ESTRAGON

Megyek.

Ölelkezés. Csend

VLADIMIR

Milyen gyorsan múlik az idő, ha az ember jól szórakozik!

Csend

ESTRAGON

És most mit csináljunk?

VLADIMIR

Várakozás közben?

ESTRAGON

Várakozás közben.

Csend

VLADIMIR

Mi lenne, ha tornásznánk egy kicsit?

ESTRAGON

Hogy mozogjunk?

VLADIMIR

Hogy rugalmasak legyünk.

ESTRAGON

Lazák.

VLADIMIR

Könnyedek.

ESTRAGON

Lazák.

VLADIMIR

Hogy felmelegedjünk.

ESTRAGON

Megnyugodjunk.

VLADIMIR

Rajta. *(Szökdecselni kezd. Estragon utánozza)*

ESTRAGON

(abbahagyja) Elég. Elfáradtam.

VLADIMIR

(Ő is megáll) Nem vagyunk a legjobb formában. Azért csinálhatnánk néhány légzőgyakorlatot.

ESTRAGON

Nem akarok többé lélegezni.

VLADIMIR

Igazad van.

Szünet

Álljunk tótágast, hadd lám, hogy megy az egyensúlyozás.

ESTRAGON

Tótágast?

Vladimir bizonytalanul tótágast áll

VLADIMIR

(miután végzett) Rajtad a sor.

Estragon bizonytalanul tótágast áll

ESTRAGON

Mit gondolsz, az Úristen lát?

VLADIMIR

Csukd be a szemed!

Estragon becsukja a szemét, még bizonytalanabb

ESTRAGON

(abbahagyja, öklét rázva, teli torokból) Könyörülj rajtam, Istenem!

VLADIMIR

(megbántva) És rajtam ne?

ESTRAGON

(mint előbb) Rajtam! Rajtam! Könyörülj rajtam!

Megjelenik Pozzo és Lucky. Pozzo megvakult. Lucky ugyanazokat a csomagokat hordja, mint az első felvonásban. Póráz, akárcsak az első felvonásban, de sokkal rövidebb, hogy Pozzo könnyebben követhesse Luckyt; ez utóbbinak új kalapja van. Vladimir és Estragon láttára Lucky megáll. Pozzo továbbmegy, míg bele nem ütközik Luckyba. Vladimir és Estragon hátrább lép

POZZO

(Luckyba kapaszkodik, aki az újabb megterhelésre megtántorodik) Mi történt? Ki kiáltozott?

Lucky mindent elereszt, a földre bukik, magával rántja Pozzót. A csomagok között fekiüsznek elnyúlva, mozdulatlanul

ESTRAGON

Ez Godot?

VLADIMIR

Legfőbb ideje volt! *(Hozzájuk megy, Estragon követi)* Végre erősítést kaptunk.

POZZO

(elhaló hangon) Segítség!

ESTRAGON

Ez Godot?

VLADIMIR

Már-már meginogtunk. Most már megvan a program estére.

POZZO

Hozzám!

ESTRAGON

Segítségért kiált.

VLADIMIR

Most már nem magunk vagyunk, nem egyedül várjuk az éjszakát, Godot-t - nem egyedül várunk, várunk. Egész este a magunk szerény eszközeivel küzdöttünk. Ennek vége. Már holnap van.

ESTRAGON

De hiszen továbbmennek.

POZZO

Hozzám!

VLADIMIR

Az idő folyása tökéletesen megváltozott. A nap lemegy, a hold fölkel, mi pedig elmegyünk innét.

ESTRAGON

De hiszen továbbmennek.

VLADIMIR

Ennyi elég.

POZZO

Irgalom!

VLADIMIR

Szegény Pozzo.

ESTRAGON

Tudtam, hogy ő az.

VLADIMIR

Ki?

ESTRAGON

Godot.

VLADIMIR

De hiszen nem Godot.

ESTRAGON

Nem Godot?

VLADIMIR

Nem Godot.

ESTRAGON

Akkor hát kicsoda?

VLADIMIR

Pozzo.

POZZO

Én vagyok az! Én vagyok az! Segítsenek föl!

VLADIMIR

Nem bír fölkelni.

ESTRAGON

Menjünk innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért nem?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

VLADIMIR

Lehet, hogy van néhány csontja a részedre.

ESTRAGON

Csontja?

VLADIMIR

Csirkecsont. Nem emlékszel?

ESTRAGON

Ő adta?

VLADIMIR

Ő.

ESTRAGON

Kérj még tőle!

VLADIMIR

Előbb talán segítsünk rajta.

ESTRAGON

Minek?

VLADIMIR

Állítsuk talpra!

ESTRAGON

Egyedül nem bír felállni?

VLADIMIR

Fel akar állni.

ESTRAGON

Akkor álljon fel!

VLADIMIR

De nem bír.

ESTRAGON

Mi baja?

VLADIMIR

Nem tudom.

Pozzo vonaglik, nyög, öklével a földet veri

ESTRAGON

Előbb kérjünk tőle csontot! Ha nem ad, itt hagyjuk.

VLADIMIR

Úgy érted, hogy ki van szolgáltatva nekünk?

ESTRAGON

Úgy.

VLADIMIR

Vagyis hogy bizonyos feltételekhez kössük a segítségünket?

ESTRAGON

Úgy gondolom.

VLADIMIR

Ésszerűnek látszik, de van valami, amitől félek.

ESTRAGON

Mi az?

VLADIMIR

Hogy Lucky hirtelen magához tér. Akkor aztán nyakig leszünk a pácban.

ESTRAGON

Lucky?

VLADIMIR

Ő támadt rád tegnap.

ESTRAGON

Mondtam, hogy tízen voltak.

VLADIMIR

Az más, arról beszélek, aki beléd rúgott.

ESTRAGON

Itt van?

VLADIMIR

Nézz oda! (*Mozdulat*) Pillanatnyilag békés, de bármelyik pillanatban megvadulhat.

ESTRAGON

Mi lenne, ha alaposan helybenhagynánk?

VLADIMIR

Úgy gondolod, hogy mialatt alszik, vessük rá magunkat?

ESTRAGON

Úgy.

VLADIMIR

Nem rossz gondolat. De van-e erőnk hozzá? S vajon csakugyan alszik-e?

Szünet

Nem, nem, legokosabb, ha kihasználjuk az alkalmat, segítünk Pozzón, s a hálájára bízzuk magunkat.

ESTRAGON

Már nem könyörög.

VLADIMIR

Elvesztette a reménységét.

ESTRAGON

Lehet, de mégis...

VLADIMIR

Ne vesztegessük az időt meddő vitákkal! (*Szünet; hevesen*) Addig csináljunk valamit, amíg alkalmunk van rá! Nincs mindennap szükség ránk. Ha utánagondolok, tulajdonképpen nincs is szükség ránk, mások éppúgy megtennék, amit mi, ha nem jobban. Az előbbi könyörgés valójában az egész emberiséghez szólt. De ebben a pillanatban ezen a helyen az emberiség mi vagyunk, akár tetszik, akár nem. Ragadjuk meg az alkalmat, amíg nem késő. Legalább egyszer legyünk méltó képviselői ennek a fajzatnak, ha már szerencsétlen sorsunk közéjük vetett. Mit szólsz hozzá?

ESTRAGON

Nem figyeltem oda.

VLADIMIR

Noha az is igaz, hogy ha összefont karral latolgatjuk, mi szól mellette, mi szól ellene ennek vagy annak, az emberi méltóságnak akkor is eleget teszünk. A tigris megfontolás nélkül rohan a tigristestvére segítségére. Vagy elbújik a legsűrűbb bozótba. A kérdés nem ez, hanem az, hogy valójában mi dolgunk van itt. Szerencsére tudjuk. A világ iszonyatos zűrzavarában egyetlen tény világos: Várjuk, hogy megérkezzék Godot.

ESTRAGON

Persze, persze.

VLADIMIR

Vagy hogy leszálljon az éjszaka.

Szünet

Találkozónk van, ennyi az egész. Nem vagyunk szentek, de várakozunk a találkozónk helyén. Hány ember van, aki ezt elmondhatja magáról?

ESTRAGON

Milliók!

VLADIMIR

Azt hiszed?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Meglehet.

POZZO

Segítség!

VLADIMIR

Bizonyos csak az, hogy ilyen körülmények között az idő lassan múlik, tehát azon igyekszünk, hogy megtöltsük cselekvésekkel, ezek eleinte ésszerűnek hatnak, aztán szokássá válnak. Te persze azt mondd, hogy így óvjuk értelmünket a megháborodástól. Természetesen. Néha azonban megfordul a fejemben, vajon az értelmünk nem tévedt-e régen el az éjszaka végtelen téerein? Követed a gondolatot?

ESTRAGON

Örültnek születünk mindannyian. Néhányan végig örültek maradnak.

POZZO

Segítség, megfizetem önöket.

ESTRAGON

Mennyit fizet?

POZZO

Száz frankot.

ESTRAGON

Nem elég.

VLADIMIR

Idáig én nem mennék el.

ESTRAGON

Szerinted elég?

VLADIMIR

Vagyis odáig nem mennék el, hogy amikor megszülettem, ésnél voltam. De nem is ez a kérdés.

POZZO

Kétszáz.

VLADIMIR

Várákozunk. Unatkozunk. *(Felemeli karját)* Nem, ne tiltakozz, állatian unatkozunk, nincs vita. Nohát. Jelentkezik az alkalom a szórakozásra, s mi mit teszünk? Hagyjuk megrohadni. Gyerünk, munkára! *(Pozzóhoz közeledik. Megáll)* Még egy pillanat, minden eloszlik, s mi ismét egyedül leszünk a magány végtelenségében. *(Eltűnődik)*

POZZO

Kétszáz!

VLADIMIR

Itt a segítség. *(Igyekszik lábra állítani Pozzót, de nem sikerül, megkettőzi erőfeszítését, megbotlik a csomagokban, maga is elvágódik, megpróbál lábra állni, de nem megy)*

ESTRAGON

Mi ütött belétek?

VLADIMIR

Segítség!

ESTRAGON

Elmegyek innét.

VLADIMIR

Ne hagyj cserben! Megölnék!

POZZO

Hol vagyok?

VLADIMIR

Gogó!

POZZO

Hozzám!

VLADIMIR

Segíts!

ESTRAGON

Elmegyek.

VLADIMIR

Előbb segíts. Aztán együtt megyünk.

ESTRAGON

Megígéred?

VLADIMIR

Esküszöm!

ESTRAGON

És nem jövünk vissza soha többé?

VLADIMIR

Soha!

ESTRAGON

A Pireneusokba utazunk.

VLADIMIR

Ahova akarod.

POZZO

Háromszáz! Négy száz!

ESTRAGON

Mindig szerettem volna egy kicsit körülnézni a Pireneusokban.

VLADIMIR

Majd körülnézel.

ESTRAGON

Ki szellentett?

VLADIMIR

Pozzo.

POZZO

Én voltam az! Én! Irgalom!

ESTRAGON

Undorító.

VLADIMIR

Siess! Siess! Add a kezed!

ESTRAGON

Elmegyek. *(Szünet; hangosabban)* Elmegyek.

VLADIMIR

Végtére csak sikerül lábra állnom egyedül. *(Megpróbálja, visszaesik)* Előbb-utóbb.

ESTRAGON

Mi bajod?

VLADIMIR

Menj a nyavalyába!

ESTRAGON

Itt maradsz?

VLADIMIR

Egyelőre.

ESTRAGON

Kelj fel már, a végén betaknyolsz!

VLADIMIR

Ne törődj velem!

ESTRAGON

Didi, térj észhez, ne makacskodj! *(Kezét nyújtja Vladimirnak, az sietve megragadja)* Rajta!
Állj fel!

VLADIMIR

Húzz!

Estragon húzza, meginog, földre bukik. Hosszú csend

POZZO

Hozzám!

VLADIMIR

Itt vagyunk.

POZZO

Önök kik?

VLADIMIR

Emberek.

Csend

ESTRAGON

Milyen jó a földön!

VLADIMIR

Fel tudnál kelni!

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Próbáld meg!

ESTRAGON

Majd később, később.

Csend

POZZO

Mi történt?

VLADIMIR

(erélyesen) Befogod végre a szádat, mi? Te pestis! Csak magára gondol!

ESTRAGON

Próbáljunk meg aludni!

VLADIMIR

Hallottad? Tudni akarja, hogy mi történt.

ESTRAGON

Hagyd a fenébe! Aludj!

Csend

POZZO

Irgalom! Irgalom!

ESTRAGON

(felriad) Micsoda? Mi történt?

VLADIMIR

Aludtál?

ESTRAGON

Azt hiszem.

VLADIMIR

Megint az a szaros Pozzo volt.

ESTRAGON

Szólj rá, hogy fogja be a pofáját! Vágd szájon!

VLADIMIR

(üti Pozzót) Befogod a pofád? Elhallgatsz már? Féreg!

Pozzó fájdalmas kiáltások kíséretében mászva eltávozik tőlük. Időnként meg-megáll, tapogatja a levegőt, mint a vakok szokták, s Luckyt szólítja. Vladimir könyökére nehezedve követi a tekintetével

Elmenekült!

Pozzo összeesik. Csend

Leesett.

ESTRAGON

Tehát felkelt?

VLADIMIR

Nem kelt fel.

ESTRAGON

Akkor miért mondod, hogy leesett?

VLADIMIR

Térden kúszott.

Csend

Nem a legszebben bántunk vele.

ESTRAGON

Ilyesmi ritkán esik meg velünk.

VLADIMIR

Könyörgött, hogy segítsünk rajta. Mintha nem is hallanánk. Tovább könyörgött. Erre megvertük.

ESTRAGON

Csakugyan.

VLADIMIR

Meg se moccan. Talán már halott.

ESTRAGON

Most azért vagyunk bajban, mert segíteni akartunk rajta.

VLADIMIR

Ez is igaz.

ESTRAGON

Nagyon erősen megütötted?

VLADIMIR

Jól behúztam neki.

ESTRAGON

Nem lett volna szabad.

VLADIMIR

Te követelted.

ESTRAGON

Persze, persze.

Szünet.

Most mit csináljunk?

VLADIMIR

Megpróbálok hozzákúszni.

ESTRAGON

Ne hagyj itt!

VLADIMIR

Kiáltok neki.

ESTRAGON

Ez az, kiált!

VLADIMIR

Pozzo!

Szünet

Pozzo!

Szünet

Nem válaszol.

ESTRAGON

Kiáltunk együtt!

VLADIMIR és ESTRAGON

Pozzo! Pozzo!

VLADIMIR

Megmozdult.

ESTRAGON

Biztos vagy benne, hogy Pozzónak hívják?

VLADIMIR

(szorongva) Pozzo úr! Jöjjön vissza! Nem bántjuk.

Csend

ESTRAGON

Próbálkozzunk más nevekkal.

VLADIMIR

Félek, hogy komolyan megsérült.

ESTRAGON

Állati mulatságos lenne.

VLADIMIR

Mi lenne mulatságos?

ESTRAGON

Ha különböző nevekkal próbálkoznánk, egyikkel a másik után. Gyorsabban múlna az idő. Végül biztosan ráhibáznánk a jó névre.

VLADIMIR

Mondom, hogy Pozzónak hívják.

ESTRAGON

Majd meglátjuk. Nézzük csak. *(Tűnődik)* Ábel! Ábel!

POZZO

Itt vagyok!

ESTRAGON

No látod!

VLADIMIR

Ez a téma már untat.

ESTRAGON

Az is lehet, hogy Káinnak hívják. *(Kiált)* Káin! Káin!

POZZO

Itt vagyok!

ESTRAGON

Ebben az egész emberiség benne van.

Csend

Nézd csak azt a felhőcskét!

VLADIMIR

(tekintetével keresi) Melyiket?

ESTRAGON

Azt ott, a zeniten.

VLADIMIR

No és?

Szünet

Mi rendkívüli van benne?

ESTRAGON

Most csináljunk valami mást, jó?

VLADIMIR

Épp indítványozni akartam.

ESTRAGON

De mit?

VLADIMIR

Ez a kérdés!

Csend

ESTRAGON

Kezdetnek álljunk fel!

VLADIMIR

Próbáljuk meg!

Felállnak

ESTRAGON

Nem is volt nehéz.

VLADIMIR

Akarat dolga minden.

ESTRAGON

No és most?

POZZO

Segítség!

ESTRAGON

Menjünk innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért nem?

VLADIMIR

Godot-ra várunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Szünet

Mit csináljunk?

POZZO

Segítség!

VLADIMIR

Segítsük meg?

ESTRAGON

Miben segítsük?

VLADIMIR

Lábra szeretne állni.

ESTRAGON

És azután?

VLADIMIR

Segítsük lábra állni, ezt akarja.

ESTRAGON

Hát akkor segítsünk. Mire várunk?

Felsegítik Pozzót, eltávolodnak tőle, ismét elbukik

VLADIMIR

Támogatni kell.

Az előbbi játék. Pozzo mintegy a nyakukba akaszkodva talpon marad

Idő kell hozzá, hogy megszokja a két lábon állást. *(Pozzóhoz)* Jobban érzi magát?

POZZO

Önök kik?

VLADIMIR

Nem ismer fel bennünket?

POZZO

Megvakultam.

Csend

ESTRAGON

Lehet, hogy a jövőt világosan látja.

VLADIMIR

(Pozzóhoz) Mióta vak?

POZZO

Kitűnő látásom volt - de mondják csak, barátok-e önök?

ESTRAGON

(harsányan kacag) Azt kérdi, hogy barátok vagyunk-e?

VLADIMIR

Nem. Azt szeretné tudni, hogy neki barátai vagyunk-e?

ESTRAGON

És aztán?

VLADIMIR

Ezt már bebizonyítottuk azzal, hogy segítettünk rajta.

ESTRAGON

Ahá! És ha nem vagyunk a barátai, akkor nem segítettünk volna rajta?

VLADIMIR

Esetleg akkor is.

ESTRAGON

No látod!

VLADIMIR

Hagyjuk, ne vacakoljunk!

POZZO

Önök rablók?

ESTRAGON

Rablók?! Hová tette a szemét?

VLADIMIR

Ne vacakolj, hiszen vak!

ESTRAGON

Csakugyan.

Szünet

Mit mond?

POZZO

Ne hagyjanak itt!

VLADIMIR

Szó sincs róla, maradunk.

ESTRAGON

Egyelőre.

POZZO

Hány óra?

ESTRAGON

(az eget vizsgálja) Hadd lám...

VLADIMIR

Hét óra? Nyolc óra?

ESTRAGON

Az évszaktól függ.

POZZO

Este van?

Csend. Estragon és Vladimir a lemenő napot szemléli

ESTRAGON

Mintha most kelne fel.

VLADIMIR

Lehetetlen.

ESTRAGON

Hajnal is lehetne.

VLADIMIR

Ne beszélj hülyeségeket! Az ott nyugat.

ESTRAGON

Honnét tudod?

POZZO

(szorongva) Már beesteledett?

VLADIMIR

Egyébként nem is mozog.

ESTRAGON

Hidd el, most kel föl.

POZZO

Miért nem válaszolnak?

ESTRAGON

Nem akarunk marhaságot mondani.

VLADIMIR

(megnyugtatóan) Este van, uram, lassan beesteledett. Barátom kételyeket iparkodott támasztani bennem, s be kell vallanom, egy pillanatig meginogtam. De hát nemhiába éltem végig a mai lassan múló napot, amely - biztosíthatom önt - már a végére ért műsorának.

Szünet

Függetlenül mindentől, hogy érzi magát uram?

ESTRAGON

Meddig tartjuk még ezt a pacákat?

Félig eleresztik, de ismét megfogják, mert látják, hogy különben összeesne

Elvégre nem vagyunk kariatidák.

VLADIMIR

Ha jól hallottam, az előbb azt említette, hogy régebben kitűnő látása volt?

POZZO

Igen, kitűnő látásom volt.

Csend

ESTRAGON

(ingerülten) Folytassa! Magyarázza meg!

VLADIMIR

Hagyd békén! Nem látod, hogy elveszett boldogságát siratja vissza?

Szünet

Memoria praeteritorum bonorum - Fájdalmas lehet.

POZZO

Kitűnő volt.

VLADIMIR

És egészen váratlanul történt?

POZZO

Kitűnő volt.

VLADIMIR

Azt kérdeztem, hogy váratlanul érte a csapás?

POZZO

Egy nap vakon ébredtem, olyan vakon, mint a sors.

Szünet

Néha eltűnődöm, vajon nem alszom-e még.

VLADIMIR

Mikor történt?

POZZO

Nem tudom.

VLADIMIR

Semmi esetre sem korábban, mint tegnap...

POZZO

Ne faggassanak! A vakoknak nincsen időérzékük.

Szünet

Semmit sem látnak, ami az idővel függ össze.

VLADIMIR

Érdekes! Az ellenkezőjét gondoltam volna.

ESTRAGON

Megyek.

POZZO

Hol vagyunk?

VLADIMIR

Nem tudom.

POZZO

Nem az úgynevezett Deszkán vagyunk?

VLADIMIR

Nem ismerem azt a helyet.

POZZO

Mégis, hogy fest?

VLADIMIR

(körülpillant) Nem tudnám leírni. Nem hasonlít semmihez. Sehol semmi. Csak egy fa.

POZZO

Akkor ez nem a Deszka.

ESTRAGON

(meggörnyedve) Szép kis szórakozás.

POZZO

Hol a szolgám?

VLADIMIR

Itt van.

POZZO

Miért nem felel a hívásomra?

VLADIMIR

Nem tudom. Úgy tesz, mintha aludna. De az is lehet, hogy meghalt.

POZZO

Mi történt valójában?

ESTRAGON

Valójában!

VLADIMIR

Mind a ketten felbuktak.

POZZO

Nézzék meg, nem történt-e valami baja!

VLADIMIR

Nem ereszthetjük el önt.

POZZO

Nem szükséges, hogy mind a ketten odamenjenek.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Menj oda te!

POZZO

Helyes, menjen oda a barátja! Úgyis olyan bűdös.

VLADIMIR

Menj, ébreszd föl!

ESTRAGON

Azok után, amit velem művelt: soha az életben.

VLADIMIR

Végre emlékszel hát, hogy valamit művelt veled.

ESTRAGON

Én semmire sem emlékszem. Te mondtad.

VLADIMIR

Igaz... *(Pozzóhoz)* A barátom fél.

POZZO

Nincs mitől félnie.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Most jut eszembe, hova lettek az emberek, akiket az előbb láttál?

ESTRAGON

Nem tudom.

VLADIMIR

Lehet, hogy megbújtak valahol, s most leskelődnek.

ESTRAGON

Persze.

VLADIMIR

Vagy egyszerűen csak megálltak.

ESTRAGON

Persze.

VLADIMIR

Hogy pihenjenek.

ESTRAGON

Hogy egyenek-igyanak.

VLADIMIR

Talán visszafordultak.

ESTRAGON

Persze.

VLADIMIR

Talán csak vízió volt.

ESTRAGON

Illúzió.

VLADIMIR

Hallucináció.

ESTRAGON

Illúzió.

POZZO

Mire vár a barátja?

VLADIMIR

(Estragonhoz) Mire vársz?

ESTRAGON

Godot-ra várok.

VLADIMIR

(Pozzóhoz) Említettem, hogy a barátom fél. Tegnap a szolgája megtámadta, holott csak a könnyeit akarta felszárítani.

POZZO

Az efféle emberekkel sohasem szabad kedvesen bánni. Nem bírják elviselni.

VLADIMIR

Mi is lenne a barátom feladata?

POZZO

Először is rántsa meg a pórázt, de természetesen vigyázzon, hogy meg ne fojtsa. Ettől rendszerint magához tér. Ha nem, akkor rúgjon bele, lehetőleg az altestébe és a pofájába.

VLADIMIR

(Estragonhoz) Láthatod, nincs mitől félni. Sőt, itt az alkalom, hogy bosszút állj rajta.

ESTRAGON

És ha védekeznek?

POZZO

Á, sohasem védekeznek.

VLADIMIR

Én majd a segítségére sietek.

ESTRAGON

Tartsd rajtam a szemed! *(Megint Lucky felé)*

VLADIMIR

Először nézd meg, hogy él-e. Hullákat nem érdemes verni.

ESTRAGON

(Lucky fölé hajol) Lélegzik.

VLADIMIR

Akkor rajta!

Estragon hirtelen dühvel rugdosni kezdi Luckyt, közben üvöltözik. A lába azonban megfájdul, nyögve elsántikál áldozatától. Lucky föleszmél

ESTRAGON

(fél lábon) Ó, a piszok! *(Leül, megpróbálja levenni a cipőjét. Lemond a kísérletről, s kényelembé helyezi magát: két karja a térdén, a feje a két karján)*

POZZO

Mi történt?

VLADIMIR

A barátom megütötte magát.

POZZO

És Lucky?

VLADIMIR

Tehát mégis ő az?

POZZO

Micsoda?

VLADIMIR

Tehát Lucky az?

POZZO

Nem értem.

VLADIMIR

És ön, ön ugye Pozzo?

POZZO

Igen, Pozzo a nevem.

VLADIMIR

Éppúgy, mint tegnap.

POZZO

Tegnap?

VLADIMIR

Tegnap találkoztunk.

Csend

Nem emlékszik?

POZZO

Nem emlékszem, hogy tegnap bárkivel találkoztam volna. És holnap nem fogok emlékezni arra, hogy ma találkoztam valakivel. Ne számítson hát rám, ami a felvilágosításokat illeti. Végül ebből ennyi elég. Talpra!

VLADIMIR

Ön a Megváltóról elnevezett piacra vitte Luckyt, hogy eladja. Ezt ön maga mondta. Lucky táncolt. Gondolkozott. Ön pedig látott.

POZZO

Ha úgy gondolja. De most kérem, bocsásson el!

Vladimir eltávolodik tőle

Talpra!

VLADIMIR

Feláll.

Lucky feláll, felveszi a csomagokat

POZZO

Jól teszi.

VLADIMIR

És hova mennek?

POZZO

Fogalmam sincs róla.

VLADIMIR

Mennyire megváltozott!

Lucky kezében a csomagok, Pozzo elé áll

POZZO

Az ostort!

Lucky földre helyezi a csomagokat, megkeresi az ostort, átadja Pozzónak, ismét felveszi a csomagokat

A kötelet!

Lucky földre helyezi a csomagokat, a póráz végét Pozzo kezébe adja, ismét felveszi a csomagokat

VLADIMIR

A csomagban mi van?

POZZO

Homok. *(Megrántja a pórázt)* Indulj!

Lucky megindul, Pozzo követi

VLADIMIR

Egy pillanat!

Pozzo megáll. A póráz megfeszül. Lucky mindent elereszt, és felbukik; Pozzo meginog, ugyanakkor elereszti a pórázt, egy helyben dülöngél. Vladimir támogatja

POZZO

Mi történt?

VLADIMIR

Leesett.

POZZO

Gyorsan, állítsa talpra, mielőtt elaludna!

VLADIMIR

S ön nem esik el, ha eleresztem?

POZZO

Nem hinném.

VLADIMIR

(néhányszor belerüg Luckyba) Talpra! Disznó!

Lucky feláll, és kezébe veszi a csomagokat

Talpra állt!

POZZO

(kezét nyújtja) A kötelet!

Lucky földre helyezi a csomagokat, a póráz végét Pozzo kezébe adja, ismét felveszi a csomagokat

VLADIMIR

Még ne menjen!

POZZO

Megyek.

VLADIMIR

Mit csinál, ha elhagyott helyen esik el, ahol nincs, aki segítsen?

POZZO

Megvárjuk, amíg fel tudunk kelni. Aztán továbbmegyünk.

VLADIMIR

Mielőtt elindulnának, szóljon neki, hogy énekeljen.

POZZO

Kinek?

VLADIMIR

Luckynak.

POZZO

Hogy énekeljen?

VLADIMIR

Igen. Vagy hogy gondolkozzék, vagy hogy adjon elő valamit.

POZZO

De hiszen néma.

VLADIMIR

Néma?!

POZZO

Annyira, hogy még nyögni sem tud.

VLADIMIR

És mióta néma?

POZZO

(hirtelen előnti a düh) Meddig akar még gyötörni az idővel, hogy ekkor így, akkor úgy! Örület! Mikor! Mikor! Hát nem elég önnek, hogy valamelyik nap történt, olyan napon, mint a többi, egy nap megnémult, egy nap megvakultam, egy nap megsüketülünk, egy nap megszületünk, egy nap meghalunk, ugyanazon a napon, ugyanabban a percben, ez nem elég önnek? *(Nyugodtabban)* Az asszonyok a sír fölött szülnek, lovagló ülésben, a nap egy percig csillog, aztán ismét az éjszaka következik. *(Megrántja a kötelet)* Indulj!

Elindulnak. Vladimir a szín széléig elkíséri, majd szemmel követi őket, amint távolodnak. Zuhanás zaja, s Vladimir arcjátéka jelzi, hogy ismét elvágódtak. Csend. Vladimir Estragonhoz lép, aki közben elaludt, egy darabig szemléli, aztán felkölti

ESTRAGON

(riadt mozdulatok, összefüggéstelen beszéd után) Miért nem hagysz soha aludni?

VLADIMIR

Egyedül érzem magam.

ESTRAGON

Azt álmodtam, hogy boldog vagyok.

VLADIMIR

Gyorsabban múlt az idő.

ESTRAGON

Azt álmodtam...

VLADIMIR

Hallgass!

Csend

Kíváncsi volnék, hogy csakugyan vak-e.

ESTRAGON

Kicsoda?

VLADIMIR

Állíthatja-e egy igazi vak, hogy nincs időérzéke?

ESTRAGON

Ki mondta?

VLADIMIR

Pozzo.

ESTRAGON

Pozzo vak?

VLADIMIR

Állítólag.

ESTRAGON

No és aztán?

VLADIMIR

Az a benyomásom, hogy látott minket.

ESTRAGON

Álmodtad.

Szünet

Menjünk innét! Ja, persze, nem lehet.

Szünet

Biztos vagy benne, hogy nem ő volt?

VLADIMIR

Ki?

ESTRAGON

Godot.

VLADIMIR

De kicsoda?

ESTRAGON

Pozzo.

VLADIMIR

Már hogy volna! Hogy volna!

Szünet

Hogy volna.

ESTRAGON

Mégiscsak felállok. *(Gyötrelmesen lábra áll)* Jaj!

VLADIMIR

Nem tudok mire gondolni.

ESTRAGON

A lábam! *(Visszaül, megpróbálja levetni a cipőjét)* Segíts!

VLADIMIR

Aludtam volna, mialatt mások szenvedtek? És most, most vajon nem alszom-e? Holnap, ha majd azt hiszem, hogy felébredtem, vajon hogy számolok be erről a napról? Hogy Estragon barátommal egészen az éjszaka beálltáig várakoztunk Godot-ra ezen a helyen? Hogy Pozzo erre járt a trógerjával, és beszélgettünk? Nyilván ezt mondom. De vajon mindebben mi az igazság?

Estragon hiába gyürkőzött neki a cipőjének, nem sikerül lehúznia. Ismét elbóbiskol. Vladimir nézi

Ő semmiről sem tud. A rúgásokról beszél majd, melyeket kapott, s majd adok neki egy sárgarépat.

Csend

Nehéz szülés, lovagló ülésben a sír fölött. Lent az üregben a sírásó álmodozva előszedi a fogókat. Jut időnk megöregedni. A levegőt betölti a jajgatásunk. *(Figyel)* A szokás azonban hatékony hangfogó. *(Estragonra pillant)* Mialatt ezt mondom, engem is ugyanígy néz valaki. Alszik, de nem tudja, hogy alszik.

Szünet

Nem bírom folytatni.

Szünet

Mit is mondtam? *(Izgatottan jön-megy, végül megáll a bal oldali díszlet előtt, s a távolba tekint)*

Jobbról belép az előző esti fiúcska. Megáll. Csend

FIÚ

Uram...

Vladimir odafordul

Albert úr...

VLADIMIR

Folytatni kell. *(Szünet; a fiúhoz)* Nem ismeresz meg?

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

Te voltál itt tegnap?

FIÚ

Nem én, uram.

VLADIMIR

Most vagy itt első ízben?

FIÚ

Igen, uram

Csend

VLADIMIR

Godot úr küldött?

FIÚ

Ő, uram.

VLADIMIR

Ma este nem jöhet.

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

De holnap igen?

FIÚ

Holnap igen, uram.

VLADIMIR

Föltétlenül.

FIÚ

Föltétlenül, uram.

Csend

VLADIMIR

Találkoztál útközben valakivel?

FIÚ

Nem, uram.

VLADIMIR

Két... (*Habozik*) emberrel...

FIÚ

Senkivel, uram.

Csend

VLADIMIR

Godot úr mivel foglalkozik?

Szünet

Hallottad?

FIÚ

Hallottam, uram.

VLADIMIR

Tehát?

FIÚ

Semmivel, uram.

Csend

VLADIMIR

Hogy van a testvéred?

FIÚ

Beteg, uram.

VLADIMIR

Talán ő járt itt tegnap.

FIÚ

Nem tudom, uram.

Csend

VLADIMIR

Godot úrnak ugye szakálla van?

FIÚ

Van, uram.

VLADIMIR

Szőke, vagy... (*Habozik*) vagy fekete.

FIÚ

(*habozik*) Azt hiszem, fehér, uram.

Csend

VLADIMIR

Irgalmazz, Istenem!

Csend

FIÚ

Mit mondjak Godot úrnak, uram?

VLADIMIR

Mondd, hogy... (*Abbahagyja*) mondd, hogy láttál, és hogy... (*Tűnődik*) hogy láttál. (*Szünet; Vladimir előremegy, a fiú hátrál, Vladimir megáll, a gyerek is megáll*) Mondd csak, biztos vagy benne, hogy találkoztál velem, holnap nem azt állítod majd, hogy sohasem láttál?

Csend. Vladimir váratlanul előreugrik, a gyerek elmenekül, mint a nyúl. Csend. A nap lemegy, a hold felkel. Vladimir mozdulatlanul vesztegel. Estragon felébred, lehúzza a cipőjét, cipővel a kezében felkel, a cipőt a rivalda szélére helyezi, Vladimirhoz megy, nézi

ESTRAGON

Mi bajod?

VLADIMIR

Semmi.

ESTRAGON

Én elmegyek.

VLADIMIR

Én is.

Csend

ESTRAGON

Sokáig aludtam?

VLADIMIR

Nem tudom.

Csend

ESTRAGON

Hová megyünk?

VLADIMIR

Nem messzire.

ESTRAGON

De, de, menjünk minél messzebb innét!

VLADIMIR

Nem mehetünk.

ESTRAGON

Miért nem?

VLADIMIR

Holnap vissza kell jönnünk.

ESTRAGON

Miért?

VLADIMIR

Hogy Godot-ra várjunk.

ESTRAGON

Persze, persze.

Szünet

Nem jött el?

VLADIMIR

Nem.

ESTRAGON

És most már nagyon késő van.

VLADIMIR

Éjszaka.

ESTRAGON

És ha hagynánk a fenébe?

Szünet

Ha hagynánk a fenébe?

VLADIMIR

Megbüntetne bennünket. *(Csend. A fát nézi)* Egyedül a fa él.

ESTRAGON

(a fát nézi) Mi ez?

VLADIMIR

Fa.

ESTRAGON

Igen, de milyen fa?

VLADIMIR

Nem tudom. Fűzfa.

ESTRAGON

Nézzük meg. *(A fához vonja Vladimirt. Mozdulatlanul állnak a fa előtt. Csend)* És ha felköt-
nénk magunkat?

VLADIMIR

Mivel?

ESTRAGON

Nincs köteled?

VLADIMIR

Nincs.

ESTRAGON

Anélkül nem megy.

VLADIMIR

Gyerünk, induljunk!

ESTRAGON

Várj csak, itt az övem!

VLADIMIR

Rövid.

ESTRAGON

Majd húzod a lábam.

VLADIMIR

És az én lábamat ki húzza?

ESTRAGON

Igazad van.

VLADIMIR

Azért csak mutasd!

*Estragon leoldja a kötelet, mely a nadrágját tartja, a bő nadrág a bokájára csúszik. Vizs-
gálják a kötelet*

Tulajdonképpen alkalmas a célra. De vajon elég erős-e?

ESTRAGON

Megpróbáljuk. Fogd!

Két végénél megfogják a kötelet, húzzák. A köté elszakad. Kis híján elbuknak

VLADIMIR

Semmit sem ér.

Csend

ESTRAGON

Azt mondd, holnap visszajövünk?

VLADIMIR

Azt.

ESTRAGON

Hozunk majd egy erősebb kötelet.

VLADIMIR

Helyes.

Csend.

ESTRAGON

Didi.

VLADIMIR

Tessék.

ESTRAGON

Én nem bírom így tovább.

VLADIMIR

Mindenki ezt mondja.

ESTRAGON

Menjen ki-ki a maga útjára! Úgy talán jobb lesz!

VLADIMIR

Holnap felkötjük magunkat.

Szünet

Ha csak Godot meg nem jön.

ESTRAGON

És ha megjön?

VLADIMIR

Akkor megmenekültünk. *(Leveszi a kalapját - hajdan Luckyé volt -, belenéz, belenyúl, meg-
rázza, visszateszi a fejére)*

ESTRAGON

Akkor hát megyünk?

VLADIMIR

Húzd föl a nadrágod!

ESTRAGON

Mit mondasz?

VLADIMIR

Húzd föl a nadrágod!

ESTRAGON

Hogy húzzam le a nadrágom?

VLADIMIR

Húzd föl a nadrágod!

ESTRAGON

Persze, persze. *(Felhúzza a nadrágját)*

Csend

VLADIMIR

Megyünk?

ESTRAGON

Menjünk.

Nem mozdulnak

Függöny